75STE JAARGANG NO. 9737 DONDERDAG 6 FEBRUARI 1958

Amigoe di Curaçao

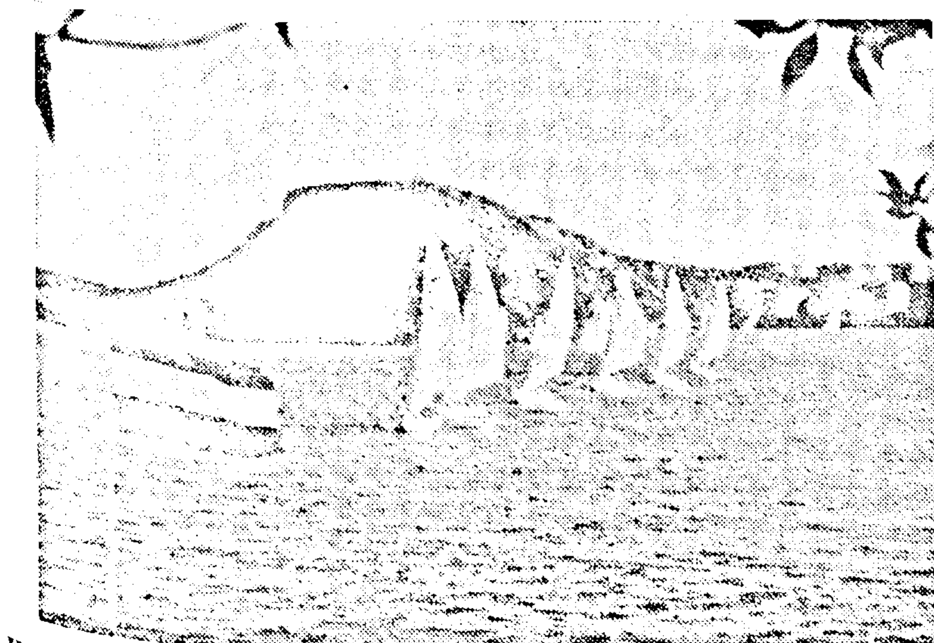
DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Sportieve PRINSES op vlootshow en barbecue

Zwierige waterparade van „Sailfishes" en „Pampussen"

Prinses en gouverneur dansen op Nieuwpoort-strand

Het onderdeel admiraal-zeilen — een van de nummers van de vlootshow op Brakkeput Mei-Mei — uitgevoerd door zes pampussen.

Willemstad. — Toen gistermiddag om half vijf prinses Beatrix het gouvernementsplein verliet met bestemming de jachthaven van de C.P.I.M. alwaar door de zeilclub Asiento een vlootschouw te harer ere werd georganiseerd met een daarop volgende barbecue, hadden weinigen kunnen vermoeden dat het laatste programmapunt van deze dag zulk een groot sukses zou worden.

Bij de vlootshouw — het aanzien ten volle waard — en meer nog bij de barbecue liet de prinses zich van haar sportiefste zijde kennen.

Geheel ongedwongen gaf ze na afloop van de geboden nummers blijken van waardering en dankbaarheid.

Luchtig gekleed in een groen-wit gebloemde jurk reed de prinses, gevolgd door zes auto's vanuit het gouvernementsplein door de Punda en over de Caracasbaaiweg naar het buitengoed Brakkeput Mei-Mei. De gezellige drukte, die er reeds bij de aankomst heerste en het hartelijk welkom, dat de prinses werd bereid, gaven het clubhuis een prettige sfeer.

De vlootshow, waaraan een twintigal motorboten en ongeveer veertig zeilboten, waaronder tien zg. „sailfishes" deelnamen, begon met het voorbijtrekken van de motorboten. Daarna maakten de zeilbootjes een rondgang over het water. Het was een schoon gezicht de feestelijk versierde bootjes met hun uitbundig wuivende bemanning te zien voorbijvaren.

De waterski-demonstraties, die gegeven werden, oogstten ook veel applaus, waarna als slot volgde het nummer admiraal-zeilen door een zestal pampussen.

De organisatie van het een en ander berustte bij het bestuur van de zeilclub „Asiento", in welk verband de naam van de heer D. H. van Wieren, voorzitter van bovengenoemde zeilvereniging, niet onvermeld gelaten mag worden.

Nadat omstreeks zes uur de vlootschouw voorbij was, begaf de prinses zich per boot naar de boca. Op het strand van de Santa Barbara Beach was het een en al drukte. Drie muziekbands, t.w. het conjunto Estrellas del Caribe, de steelband Malta Corona en het Sexteto Santa Rosa, brachten om beurten bij de kleine bijgebouwde dansvloer hun muziek ten gehore. De gouverneur en de prinses waren het eerste paar op de dansvloer, waarna minister-president Jonckheer en gezaghebber Gorsira met hun respectieve partners weldra volgden.

De Carlos Silié-groep bracht eenieder in verrukking door zijn goed uitgevoerde nummers. Deze dansgroep gaf een wals, een mazurka, een tumba en een danza ten beste. Ook werd er een lampekap, vervaardigd uit cactus, aan de hoge gaste aangeboden.

Terwijl hierna een deel van de aanwezigen zich te goed deed aan hetgeen bar en keuken te verschaffen hadden, vermaakte een ander deel zich op de dansvloer.

Van diverse scholen waren zes leerlingen uit de hoogste klasse met het schoolhoofd uitgenodigd. Even vóór het einde van deze buitengewoon genoeglijke avond was het deze schooljeugd, die, voorafgegaan door de steelband, huppelend en dansend langs de prinses trok.

Nadat de prinses aan de muziekbands en de dansgroep haar dank had uitgebracht, vertrok zij omstreeks negen uur stadswaarts.

Weer Russische jeeps naar Indonesië

Djakarta. — Twee Russische schepen zijn in de haven van Djakarta aangekomen met een nieuwe lading jeeps voor het Indonesische leger, zo heeft het persbureau Antara bekendgemaakt.

De zending Russisch materiaal omvatte volgens dit nieuwsbureau 282 jeeps, 1000 kisten onderdelen en 25 mobiele reparatie-inrichtingen.

Eerder is er reeds een dergelijke lading legermaterieel in Soerabaja aangekomen.

Inmiddels wordt uit Japan vernomen, dat kolonel Warouw, de Indonesische militaire attaché in Peking, naar president Soekarno in Japan is gevlogen. Hij zou de president waarschijnlijk inlichten over de resultaten die hij heeft geboekt in de onderhandelingen om wapens die hij in communistisch China heeft gevoerd.

Zie ook de fotoreportage over het bezoek van Prinses Beatrix op pag. 6

Nog een foto genomen tijdens de rondrit over het westelijk deel van het eiland. De prinses danst met de kinderen van Barber.

Prinses op BANDA ABAO met „bon bini" ontvangen

Knip bracht menu met balchi pisca, foenchi, sopito en stoba di bestia chiki

Willemstad. — Gisterochtend om 8.20 uur maakte H.K.H. Prinses Beatrix een rondrit over het westelijk deel van Curaçao. Vlak voor haar vertrek stond H.K.H. voor het raam van het paleis het uitvaren van de twee onderzeeboten, de „Zeeleeuw" en de „Walrus" gade te slaan.

Om 8.30 uur zette de stoet zich in de richting Piscaderabaai in beweging, alwaar H.K.H. een bezoek bracht aan het Marien Biologisch Instituut. Bij aankomst ter plaatse werd de prinses ontvangen door dr Zaneveld, en de gedeputeerde Pieters Kwiers. De gedeputeerde Pieters Kwiers sprak in de bovenverdieping van het Instituut een welkomswoord tot de prinses, waarna dr Zaneveld een vrij uitgebreide uiteenzetting gaf van de in het Instituut aanwezige vissen, schelpen, enz. De prinses luisterde aandachtig en stelde dr Zaneveld enkele vragen omtrent het Instituut. Nadat de hoge gasten ook beneden in het Instituut een kijkje hadden genomen, zette de stoet koers naar Huize Habaai, waar de prinses door een enorme ere-haag van kinderen, die zich vanaf de Schottegatweg tot aan het tehuis uitstrekte, werd ontvangen en toegejuicht. Soeur Overste Luciana ontving H.K.H. en dr Ch. Engels sprak namens de Stichting voor Ouden van Dagen tot de prinses en bood haar een geschenk in de vorm van een bloemstuk versierd met schubben en schelpen aan.

Na dit gebeuren begaf H.K.H. zich naar de kamer waar de ouden van dagen met een kloppend hart op haar zaten te wachten. De oudjes werden in de gelegenheid gesteld om de prinses de hand te drukken. Twee van de oudjes, Enriqueta Lampe en Altagracia Montero, boden H.K.H. een schemerlamp van carcó aan (carcó is een grote schelpsoort).

Nagewuifd door de oudjes verliet H.K.H. daarna het tehuis en weldra waren de auto's op weg naar Boca St Michiel.

Banda Abao

Bij aankomst op Boca St Michiel stond een grote menigte met oranje vlaggen en strikjes opgesteld in een wijde cirkel om de vlaggemast, waaromheen de lintendans zou worden uitgevoerd. Nadat de meisjes Jeanne Damascus en Yvi Martina H.K.H. respectievelijk een pitrieten theeblad en een schildpadschild hadden aangeboden, begon men met de uitvoering van de lintendans. Vol belangstelling keek de prinses naar de gemaskerde meisjes, die al dansende het lint om de paal vlochten, en weer uit elkaar haalden.

Na dit gebeuren stapte men weer in de auto en gingen men door Julianadorp. Plotseling stopte de stoet op een hoek van een straat in Julianadorp en een klein meisje bood H.K.H. bloemen aan.

Na dit korte oponthoud ging de rit verder langs de school van Julianadorp alwaar honderden kinderen met blijde gezichten de prinses nawuifden.

Van Julianadorp ging het rechtdoor rechtaan naar Barber. Ook in dit dorp was de hele bevolking uitgelopen om de prinses te kunnen zien en hulde te brengen. Hier werd door de kinderen het spelletje gespeeld van „We maken een kringetje" en na eerst een poosje te hebben gekeken, kon de prinses zich niet meer inhouden, en ging zij zelf meedoen. Bij haar aankomst in Barber bood het meisje Roos Eisden H.K.H. een theemuts aan.

Na Barber kwam Westpunt aan de de beurt en ook daar werd de prinses met een „bon bini" ontvangen. Vooral de schoolkinderen hadden in die kleurige en melodieuse ontvangst een groot aandeel.

Na Westpunt werd de reis voortgezet langs de zandweg naar Knip, alwaar geluncht werd. Het menu tijdens deze lunch bestond uit balchi di piscá, foenchi, sopito, stobá di bestia chikí, rijst, aardappelen en Curaçaose vruchten als desert.

Voordat de hoge gasten aan tafel gingen, maakte H.K.H. een rondgang door het huis en de patio, vanwaar men een mooi uitzicht heeft over het landschap.

Na Knip ging men langs Lagoen en Wilibrordus, waarna de lange reis naar Willemstad werd aangevangen, via de kortste route.

Prinses bezichtigde hedenochtend de ISLA

Willemstad. — Hedenmorgen om half elf plaatselijke tijd maakte de prinses een rondvaart door de Annabaai en het Schottegat, begeleid door Gouverneur Speekenbrink en echtgenote en Gezaghebber Gorsira. De tocht werd gemaakt aan boord van „De Passaat".

Aan de Valentijn-pier, waar gemeerd werd, kreeg de prinses een bedrijfsbeschrijving van de C.P.I.M. in leer gebonden, aangeboden. De tocht, die toen in auto's werd voortgezet, ging over het fabrieksterrein van de Isla, waarna een rondrit door de woonwijken van Emmastad volgde. Hier ging het langs het naar de prinses genoemde Beatrixplein, waar een kleine manifestatie plaats vond.

Op bijzonderheden over deze tocht komen wij in onze editie van morgen nader terug.

Ontvangst ten huize van premier Jonckheer

Willemstad. — Na afloop van de feestelijkheden, die gisteravond op het Spaanse water werden gehouden, begaf de Prinses zich naar het huis van premier Jonckheer. Voor een beperkt aantal genodigden werd er toen een ontvangst gehouden.

Generaal FUENTES militair attaché te Washington

Caracas. — Generaal Hugo Fuentes, die tijdens het regiem van Juan Perez Jimenez opperbevelhebber was van de Venezolaanse landstrijdkrachten, is benoemd tot militair attaché en hoofd van de militaire missie bij de Venezolaanse ambassade in Washington.

Generaal Fuentes, die op 31 december was gearresteerd op beschuldiging een coup te hebben voorbereid tegen de vorige regering, is op 23 januari door het nieuwe bewind in vrijheid gesteld.

Opstandige beweging op Sumatra stelt ultimatum aan SOEKARNO

STRENGE BEWAKING van regeringsgebouwen in Indonesische hoofdstad

DJAKARTA. — Op de berichten die in de Indonesche Archipel zijn verspreid, dat de opstandige groep op het eiland Sumatra van plan is voor 10 februari een nieuwe regering te proclameren, zijn de hoofdkwartieren van de regering en het leger in Djakarta onder militaire bewaking geplaatst.

In deze republiek, die 2000 eilanden telt, zijn de opstandige bewegingen in de laatste twee jaar legio geweest. Een woordvoerder van het ministerie van buitenlandse zaken verklaarde dat niet met zekerheid gezegd kan worden of men grote waarde moet hechten aan de berichten over de losmaking van Sumatra, doch bracht in herinnering, dat soortgelijke proklamaties in het verleden uiteindelijk „toch maar proklamaties bleken te zijn."

Hij voegde hier aan toe, dat de regering niet verontrust is door de berichten uit Tokio, die willen dat een groep legerkolonels een ultimatum aan president Soekarno hebben gezonden, waarin zij met omverwerping van de huidige regering dreigen, onder voorbehoud dat de communisten uit de staatsleiding worden verwijderd.

Sumatra is het rijkste eiland van de republiek Indonesië. De bevolking van het eiland heeft sedert tijden ontevredenheid getoond over de gang van zaken, zoals die door de centrale regering op Java, in Djakarta, wordt geleid. Sommige gedeelten van het eiland zijn sedert december 1956 in opstand tegen de centrale regering.

De betrekkingen met Java zijn verscherpt, doordat de Sumatranen zich niets hebben aangetrokken van het verbod van de regering op het drijven van ruilhandel met Singapore. Op het ogenblik patrouilleren Indonesische oorlogsschepen in het gedeelte van de archipel tussen Sumatra en Singapore om eventuele sluikhandel te controleren. Het nieuws over deze schepen werd vrijgegeven door een woordvoerder van de marine, die zei, dat de aanwezigheid van de oorlogsschepen misschien gezien kan worden als een blokkade tegen Sumatra.

In Tokio heeft kolonel Ventje Sumual verklaard dat er tegen tien februari een nieuwe regering in Indonesië verwacht kan worden.

Nader wordt gemeld: Ondanks de verklaring door leidende kringen in Djakarta, dat de dreiging van de opstandige beweging op Sumatra geen al te grote indruk heeft gemaakt, is er volgens correspondenten in Djakarta een gespannen stemming. Niet alleen wijzen de strenge legerbewakingen in de stad op een waakzaamheid, doch ook neemt men aan dat de oorlogsschepen die tussen Singapore en Sumatra kruisen niet slechts voor verhindering van de ruilhandel gelden.

Het is thans zeker, dat er verscheidene territoriale en regimentscommandanten naar Djakarta zijn gekomen vanuit Sumatra om er overleg te plegen met de chef van de legerstaf, majoor-generaal Abdul Haris Nasution. Een woordvoerder van het leger heeft de bijeenkomst „routine" genoemd en weigerde de berichten te bevestigen die zeiden dat de veranderde politieke toestand besproken zou worden.

Op Java worden er troepenmanoeuvres gehouden.

Een andere zegsman, Ganis Harsono van de regering, gaf toe, dat de regeringskringen enige aandacht besteden aan de beweging van de revolutionaire groep op Sumatra, welke in de leiding onder meer heeft, kolonel Lubis, kolonel Ventje Sumuall en de afgezette president van de bank Indonesia, Sjaffrudin Prawarinegara.

De regering zou echter volgens zeggen van deze woordvoerder, niet beangst zijn.

Volgens een later bericht van Reuter is het ultimatum, waarvan gedurende de dag sprake is geweest, afkomstig van kolonel Ventje Sumual. In dit ultimatum aan president Soekarno wordt om afzetting van de communisten in de regeringskringen geëist.

Aanvankelijk was bericht dat het dwangschrift gezonden was door „enige jonge kolonels" van het leger.

In Osaka, Japan, waar hij vertoefde, heeft president Soekarno echter tegengesproken dat hij een dergelijk ultimatum heeft ontvangen. Hij had hier echter aan toegevoegd, dat hij zijn vakantie zal beëindigen en naar Djakarta zal terugkeren, aangezien zijn echtgenote een kind verwacht.

Prins Bernhard ontvangt kostbare geschenken

Monrovia. — Aan prins Bernhard zijn tijdens zijn bezoek aan Liberia tal van geschenken overhandigd voor hemzelf, de koningin en de vier prinsessen.

President Tubman schonk de prins een enorme olifantstand waarin een hele rij olifanten van telkens groter formaat is uitgesneden.

De postmaster-generaal, MacLiney bood twee albums met een aantal series Liberiaanse postzegels aan.

Prins Bernhard en president Tubman bezochten de heer en mevrouw Samuel D. George. De heer George, die lid is van het Huis van afgevaardigden, bood de prins o.a. een gouden dasspeld aan. Mevrouw George, presidente van de Liberian Women Social and Political Movement en van de Evangelistic Women Workers overhandigde de prins een persoonlijk geschenk en aan koningin Juliana een gouden halsketting en gouden oorringen.

Mevrouw George bezocht in 1954 Nederland.

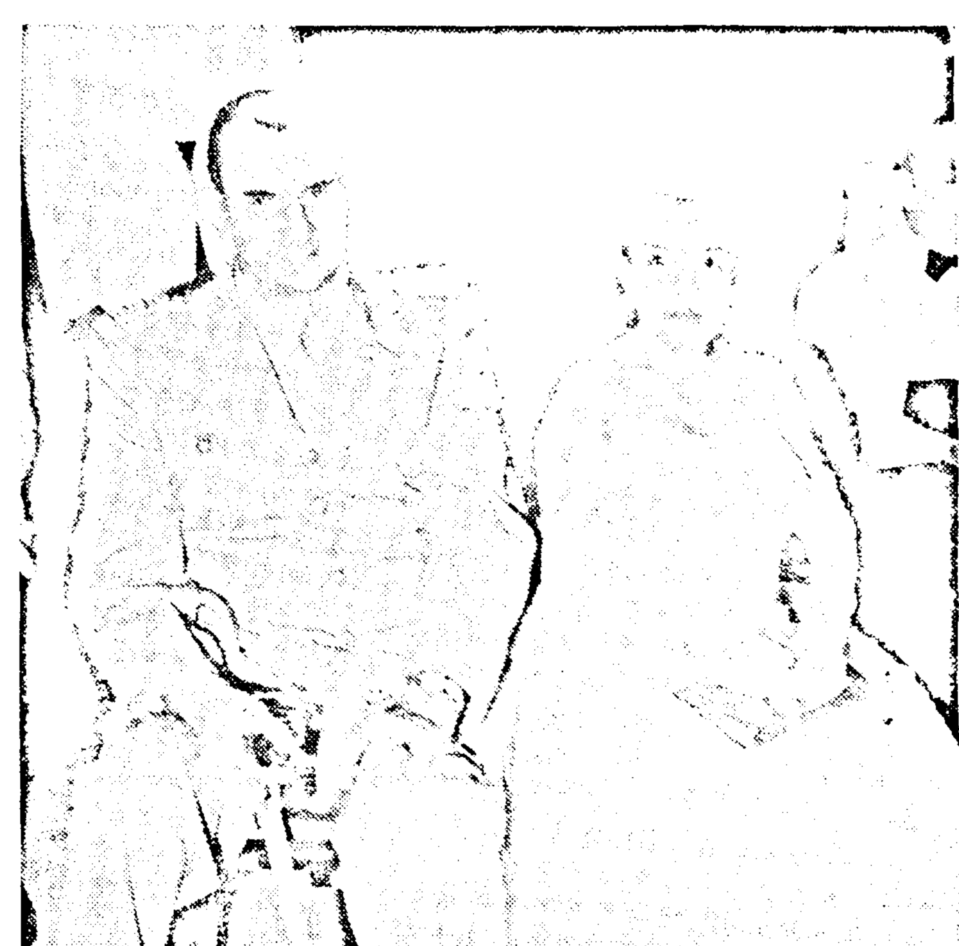
De Nederlanse hulp aan de minder ontwikkelde gebieden

Den Haag. — Naar aanleiding van de bedenkingen die vele leden van de tweede kamer aangevoerd tegen de vermindering van de fondsen in 1958 voor de hulpverlening aan minderontwikkelde gebieden, zegt minister Luns in zijn memorie van antwoord op de begroting van buitenlandse zaken, dat de regering, met het oog op de precaire toestand van 's lands financiën, noodgedwongen heeft moeten besluiten van het uitgetrokken bedrag van 20 miljoen gulden (Ned.) voorlopig een som van 10 miljoen gulden te blokkeren.

Deze blokkering zal geenszins een definitief karakter dragen, aldus de minister, omdat het de bedoeling is tot blokkering over te gaan zodra de financiële omstandigheden dit zullen toelaten. De gelden die bij eventuele fondsvorming zullen worden gereserveerd, betekenen geen materiële vermindering van de Nederlandse bijdrage voor de minderontwikkelde gebieden, maar uitstel van de besteding van een deel van het totaal uitgetrokken bedrag.

Hoewel dit vanuit het oogpunt van de buitenlandse politiek te betreuren valt, achtte de minister de maatregel als een noodzaak van de bestedingsbeperking.

Luxemburg. — Op 10 april van dit jaar zal in de kathedraal van Luxemburg het huwelijk van prinses Marie-Adelaide van Luxemburg met graaf Charles-Joseph Henckel de Donnersmarck worden gesloten.

Dit is de nieuwe Venezolaanse consul-generaal op Curaçao, luit.-kol. Rolando Loscher Blanco, tezamen met de sympathieke mej. Violeta Jove. Beiden werden gekiekt op de gala-receptie, welke ter gelegenheid van het bezoek van Prinses Beatrix op het Fortplein te Willemstad werd gehouden. De heer Loscher Blanco, die de zoon is van een Nederlandse vader en een Venezolaanse moeder, spreekt uitnemend Nederlands.

Tentoonstelling Surinaams Tienjarenplan in club J.P.F.

Willemstad. — In de ruime zaal van de Alg. Sur. Vereniging „JPF" werd ons gistermiddag gedurende een gezellig onderhoud het een enander verteld door mevr. Carla Schulz die hier in opdracht van de afdeling Voorlichtingsdienst van Suriname de tentoonstelling betreffende het tienjarenplan deskundig is komen opzetten.

Zij begon met direkt er op te wijzen dat er niet zo'n zwaarte moet gegeven worden aan het woord tentoonstelling als te wel een duidelijk overzicht geven aan de belastingbetalers van wat er gedaan wordt. De maquettes hiervoor alsook al het andere materiaal dat is opgezet door de heren Nado, Ong-A-Lok, Pater en Hoen laten niets aan duidelijkheid over en laten de bezoeker heel duidelijk zien hoe alles verloopt. Zoals bekend is er een bedrag van S/ 127 miljoen gemoeid en hiervan wordt 1/3 gedeelte gedragen door de Surinaamse belangsbetaler. Dit tienjarenplan moet alle sectoren beslaan. Het planbureau heeft een afdeling voorlichting onder leiding van de heer W. Joseph en heeft mevr. Schulz als naaste medewerkster. Deze tentoonstelling zal ook naar Aruba opgestuurd worden en hiervoor zal de heer J. Nunes van de vereniging „Suriname" overkomen om het een en ander te bezichtigen in verband met het opzetten aldaar. Mevr. Schulz heeft ook tot taak de groep gidsen op te leiden, die hoofdzakelijk uit onderwijzend personeel bestaat en die de bezoekers overal zullen rondbrengen en toelichting geven. De tentoonstelling is opgezet in twee zalen alwaar men de direkte productieve, indirekte productieve en sociale sektoren van het plan heel duidelijk kan bezichtigen. In het geheel staan er 127 miljoen gulden ter beschikking gedurende 10 jaren, een derde van dit bedrag wordt door de Landsmiddelen opgebracht, een derde schenkt Nederland en een derde wordt verstrekt als lening. Op het ogenblik wordt al weer 12 miljoen uitgetrokken voor werken in het jaar 1958 en dit alles is prachtig uitgebeeld in deze tentoonstelling.

Wij kunnen na de uitleg en de bezichtiging niet anders dan allen opwekken deze tentoonstelling van het tienjarenplan in de JPF club te vereren met een bezoek om een ruimer inzicht te krijgen van wat dit Tienjarenplan doet en beoogt met Suriname. De tentoonstelling wordt vanaf vrijdag aanstaande voor het publiek ter bezichtiging opengesteld.

Deelname J.P.F. aan betoging Rif-stadion

Willemstad. — Het bestuur van de Surinaamse club verzoekt ons aan J.P.F.-deelnemers aan het défilé van hedenavond op het Rif-stadion mede te delen, dat er om 16 uur 45 van het Suffisant-voetbalveld een bus naar de J.P.F.-club vertrekt. Om 18 uur 30 vertrekt er dan weer een bus van J.P.F. naar het Rif-stadion. Het vervoer is voornamelijk bedoeld voor de kotto-missies en de groep van de vereniging „Wie Eegie Sanie".

De deelnemers, die op eigen gelegenheid naar de JPF-club gaan, worden verzocht om uiterlijk 18 uur 15 in de club aanwezig te willen zijn.

Cairo. — De Egyptische politie heeft in de woestijn ten zuiden van Rafah (op Sinai) drie ton Hasjiesj ontdekt. Deze hoeveelheid verdovende middelen, ter waarde van circa 30 miljoen gulden, was per schip uit Israel gesmokkeld.

Resultaten van het Curacaos baseball-kampioenschap 1957 — '58

Willemstad. — De baseball-competitie om het Curaçaos kampioenschap in de AA-klasse, die op de promotie- degradatie-wedstrijden na, geheel verspeeld is, bracht, zoals bekend, een nieuwe kampioen op de troon.

De spelers van de huidige titelhouder Pampero, die onder de bezielende leiding van manager J. F. Martinez, zijn uitgegroeid tot Curaçaos sterkste baseball-negental, wisten ook alle andere beschikbare titels beslag te leggen. Zo werd hun linkervelder Miguel Lugo kampioenbatter, terwijl Freddy Isenia met vijf gewonnen en geen enkel verloren partij, de beste pitcher van het afgelopen seizoen was.

Ook als ploeg hadden de Pampero-jongens het hoogste gemiddelde aan slag.

De eindstand van de competitie was als volgt:

	gesp.	gew.	verl.
Pampero	10	9	1
Chicago	10	8	2
Lucky Strike	10	6	4
Three Horses	10	4	6
Unidos	10	3	7
Quisqueya	10	0	10

Collectief batting-average:

	a.b.	h.	ave.
Pampero	352	99	.281
Lucky Strike ..	386	92	.238
Chicago	338	78	.231
Unidos	330	75	.227
Three Horses ..	326	60	.184
Quisqueya	344	44	.128

Ook publiceerde competitie-leider Pietersz de namen van de spelers met het hoogste gemiddelde aan slag. Die waren:

	a.b.	h.	ave.
M. Lugo (P.) ..	29	12	.414
S. Buntin (U.)	30	12	.400
A. Juliana (P.)	36	14	.389
Th. Wilson (L.S.)	47	17	.362
C. Blume (P.)	39	14	.359
E. Jansen (Th.H.)	34	12	.352

Voor de nieuwe competitie, die, naar wij vernemen, op 22 februari een aanvang zal nemen, bestaat reeds grote belangstelling. Het bestuur van de Curaçaose Baseball Bond zal ook deze competitie — evenals verleden jaar — in goede en sportieve banen weten te leiden.

De Sportmanifestatie van hedenavond

Willemstad. — Genodigden voor de ere tribune voor de sport manifestatie in het Rif stadion van hedenavond worden vriendelijk verzocht zich aan de hoofdingang van dit stadion te vervoegen.

Verkeersongeval

Willemstad. — Hieronder volgt de opgave van de verkeersongevallen in de maand januari 1958.

Aantal ongevallen, waarbij lichamelijk letsel werd opgelopen: dodelijk 1 (10) en niet dodelijk 26 (30).

Aantal ongevallen met alleen materiële schade 179 (211).

Totaal aantal verkeersongevallen 206 (241).

De gevolgen van deze ongevallen zijn: doden 1 (0), zwaar gewonden 12 (8), licht gewonden 35 (35), totaal bedrag der geschatte **direkte** materiële schade *f* 63.430 (*f* 68.395).

N.B.: De tussen haakjes vermelde gegevens betreffen de voorgaande maand.

West-End:
„J'avais sept filles" om 7 en 9 uur n.m.

Cinelandia.
„La noche es nuestra" om 7 en 9 uur n.m.

Roxy:
„Rock Pretty Baby" om 7 en 9 uur n.m.

Caribe
„The raimaker" om 7 en 9 uur n.m.

Curaçaose Camera Club.
Dinsdagavond 11 februari, contactavond voor smalfilms. Aanvan om 20.30 uur.

Defile in het Rifstadion.
Hedenavond om 19.30 uur zal i.v.m. het bezoek van H.K.H. Prinses Beatrix, een sport demonstratie worden gegeven in het Rifstadion, terwijl hedenmiddag H. K. H. een rindrit zal maken over het Oostelijkedeel van het eiland (voor route zie Amigoe van dinsdag 28 januari).

Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN
elegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. J. Roos tel: 3209
b.g.g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
J. D. Plantijn, Punta Cardónweg 2, Weis afo tel: 43351
B.g.g. nad inl. tel: 2400
Materialen Dienst:
W. Batelaan tel: 4350
C.S.M.
Rederij.
W. Punt tel: 2580
Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00
kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
W. Punt tel: 2580
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098
Van 1.00 — 7.30 A. de Kater tel: 2096
Theater Asiento:
„The night runner".

Opgesierde fiets

Mijnheer de Redacteur,

Naar aanleiding van een van Uw rubriekjes „En toch" het volgende:

En toch hebt U het mis mijnheer K. want ik lach nooit meer.

Die eerste dag op Curaçao zal ik niet licht vergeten. Breed lachend stond Pedro, onze buurjongen, trots achter zijn mooie fiets. Vier lampjes van voor en vijf van achter, ontelbare blinkende kabelklemmetjes, een lintje hier en een strikje daar, op het voorwiel een pracht van een antenne en op het stuur prijkten broederlijk naast elkaar vier naar voren knikkende vogeltjes.

Het aanschouwen van zoveel geluk over zulk eenvoudig bezit, toverde ook een tevreden lach op het gezicht van mijn vrouw en dat van mij. Mijn vrouw maakte toen plotseling de opmerking: „Die vier vogeltjes zijn net de kerkmeesters uit onze oude parochie".

Ik schoot in de lach doch bracht haastig mijn hand voor de mond, teneinde geen verkeerde indruk te maken op onze vriend Pedro.

Na zes jaar zal ik die eerste dag in Holland ook niet licht vergeten. Breed lachend stond daar mijn neefje Piet, het kind van mijn oudste zuster, achter wat waarschijnlijk een fiets moest voorstellen. Op het voorwiel twee formidabele antennes, een propeller van een behoorlijke ventilator, aan twee touwtjes broederlijk naast elkaar vlaggen van voor en achter het ijzeren gordijn. uit de handvatten dwarrelde een waterval van gekleurde lintjes omlaag, aan het stuur een fles vol water met een slangetje er aan, daarbovenop een opengesperde hondekop met twee lampjes in de oogkassen en daarachter een flinke gummibal. Onder het zadel bungelde een grote verbanddoos, op de bagagedrager een prachtig geborduurd kussen en daartussen rees een met alluminiumverf beschilderde hark omhoog.

Weer verscheen er een tevreden lach op mijn gezicht. Ik was gerustgesteld. Ook op dit culturele vlak waren we niet achterop geraakt. Holland is toch net Curaçao dacht ik.

„En uit de fles met water drink je zeker als je dorst hebt?" vroeg ik belangstellend.

„Neen," antwoordde hij zelfbewust, „die dient om de voorrem af te koelen als hij warm loopt". Toen kneep hij een paar maal in de gummibal en hoorde ik een vervaarlijk hondegeblaf.

„Ja," zei hij, „de mensen van tegenwoordig gaan pas opzij als zij menen, dat er een flinke hond achter hen aankomt!"

Zo kwam ik te weten, dat ieder ding voor hem een zeer speciale betekenis had, hetgeen ik reeds vermoedde.

Tot slot vertelde hij mij, dat hij al veel fietstochtjes gemaakt had en dat hij ook van plan was Brussel met een bezoek te vereren. Dit ging te ver. Op zijn minst zou hij grote moeilijkheden krijgen met de douane. Ik beloofde, dat hij mee mocht met de auto als ik er eens heen ging.

En zo waren we dan op zekere dag in Brussel en voor wij het wisten stonden wij voor het wereldberoemde manneke. Daar stond het in de volheid van zijn natuurlijke pracht, bezig met dat, wat prelaten en prinsen, in het diepst geheim in de achtervertrekken hunner paleizen plegen te volbrengen. Deze keer was het gestoken in gele trui en het leunde tegen een renfietsje.

Mijn neefje, die onmiddellijk alles snapte, wat maar enigszins te maken had met de edele wielersport, riep uit: „Hij heeft de Tour de France gewonnen!"

Ik schoot in een schaterlach, doch voelde kort daarop een tikje op mijn schouder. Achter mij stond een vriendelijke Belg, die mij vermanend toesprak:

„Awel menier, dat lachen is buitengewoon gevaarlijk!"

„Ik, ik.... begrijp U niet," stamelde ik.

„Ziede gij gindse muur," ging hij verder, „daarachter is aun kerkhof, vol mensen, die zich ebbe dood gelachen. Hallemaal Ollanders!"

Karel Kwebbel.

Tentoonstelling Tienjarenplan Suriname in Club J.P.F.

Dagelijks vanaf ZATERDAG 8 FEBRUARI t/m DONDERDAG 13 FEBRUARI 1958 voor het publiek toegankelijk van 19.00 - 22.00 UUR; op ZONDAG bovendien van 10.00 - 12.00 UUR.

Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

BESTUUR J.P.F.

BEKENDMAKING

De Administrateur van Financiën maakt bekend, dat de AFDELING LANDSGEBOUWENDIENST vanaf 1 FEBRUARI 1958 gehuisvest is in perceel FORT AMSTERDAM No. 7.

Deze afdeling is telefonisch bereikbaar onder No. 11639.

De Administrateur van Financiën,
L. F. JANSEN.

„AMIGOE”-wereldnieuws in beeld

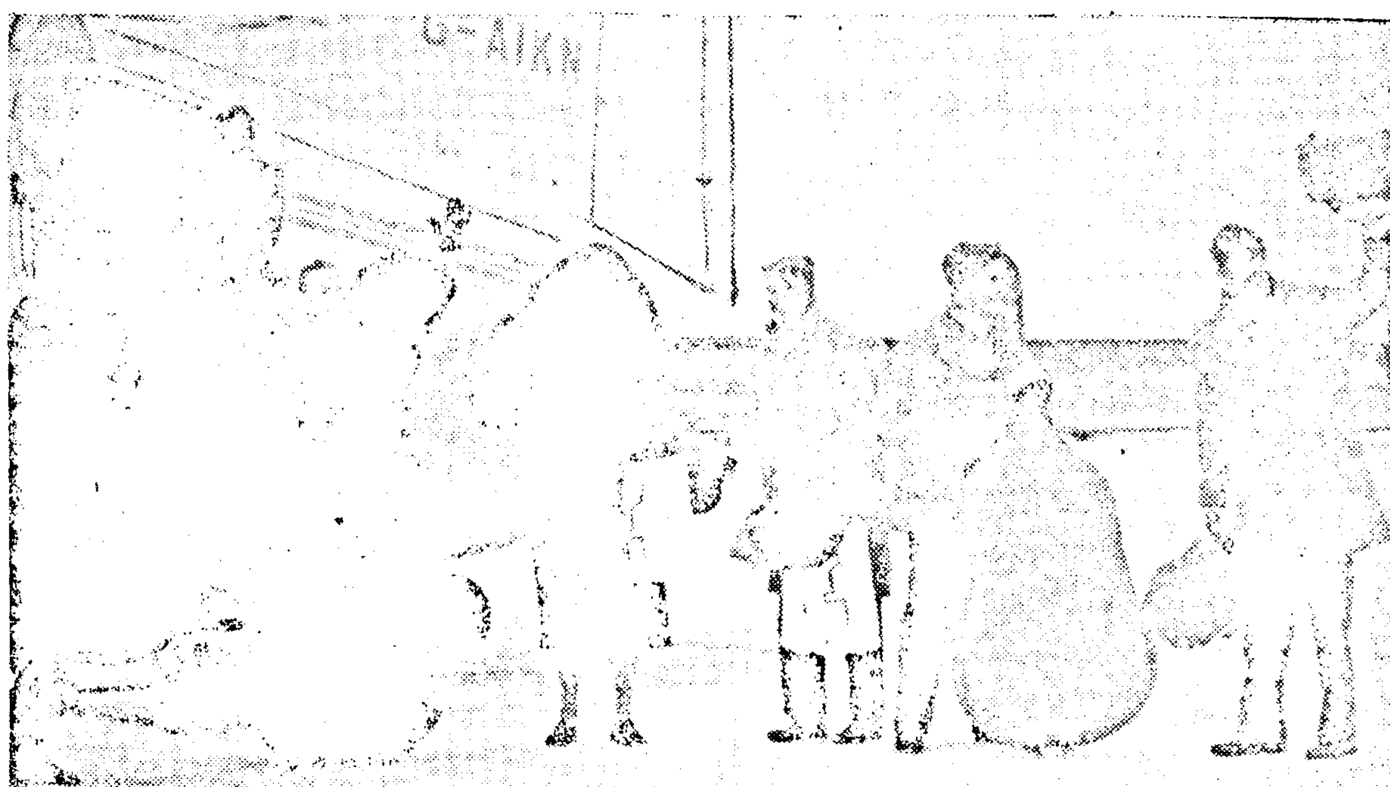
Bij de opening van het Amsterdams tehuis voor werkende jongens, welke plechtigheid onder grote belangstelling werd verricht, voerde de minister van Justitie, prof. mr. I. Smalkalden (tweede van rechts) het woord.

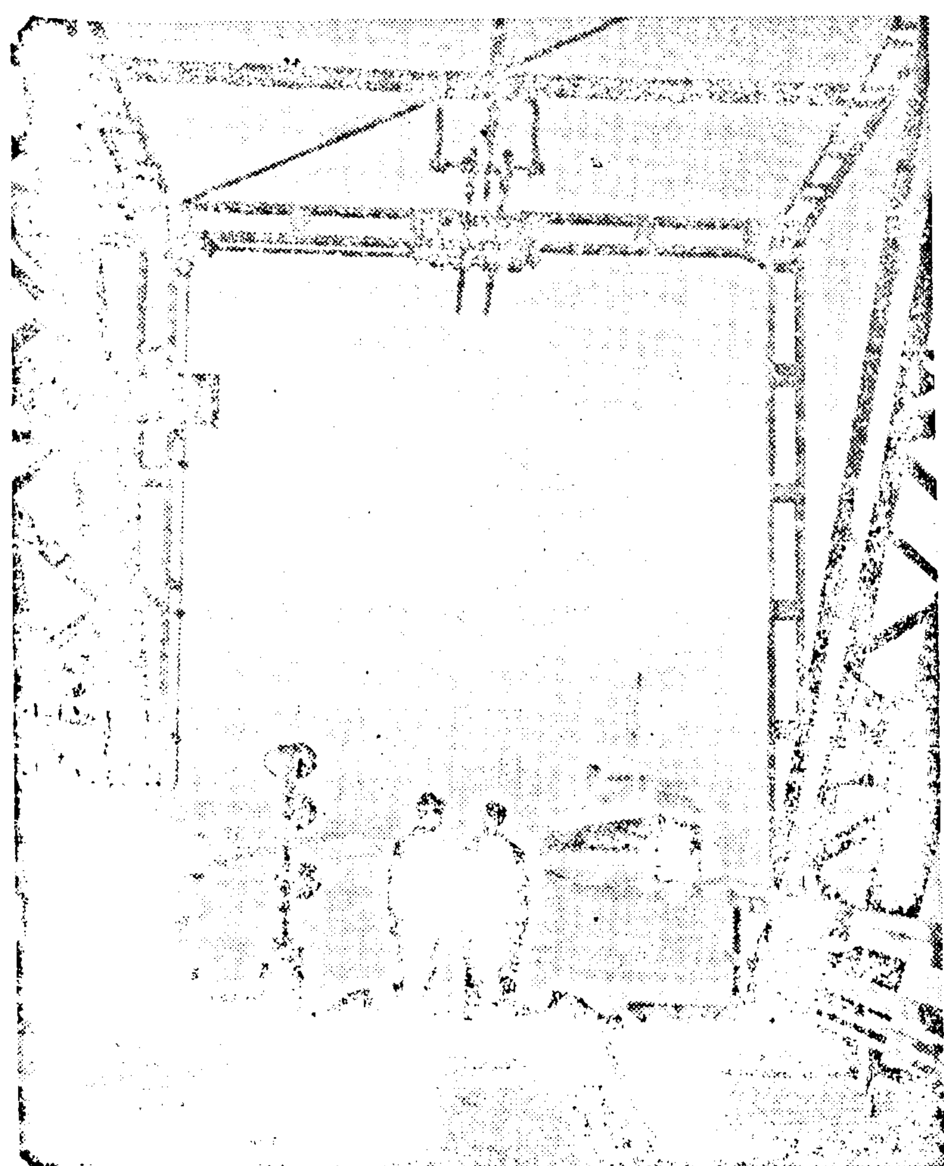
Twee Engelsen doen revolutionaire uitvinding. George Cochraine en Ronald Howard, die al sinds 1950 in Oostenrijk (Kitzbuhel) wonen, werkten al jaren aan een idee en slaagden er uiteindelijk in dit te realiseren. Een nieuwe telefoon, welke werkt door de stekker van de telefoon op het lichtnet aan te sluiten. Het gesproken woord wordt door het normale stroomnet getransporteerd. Foto: Twee jonge dames maken over een korte afstand gebruik van de nieuwe vinding.

Op haar 62e verjaardag werd Groothertogin Charlotte van Luxemburg gefotografeerd tussen haar kleinkinderen. Van links naar rechts: Prinses Margaretha, Prins Henri, de Groothertogin, Prinses Marie-Astrid en Prins Jean.

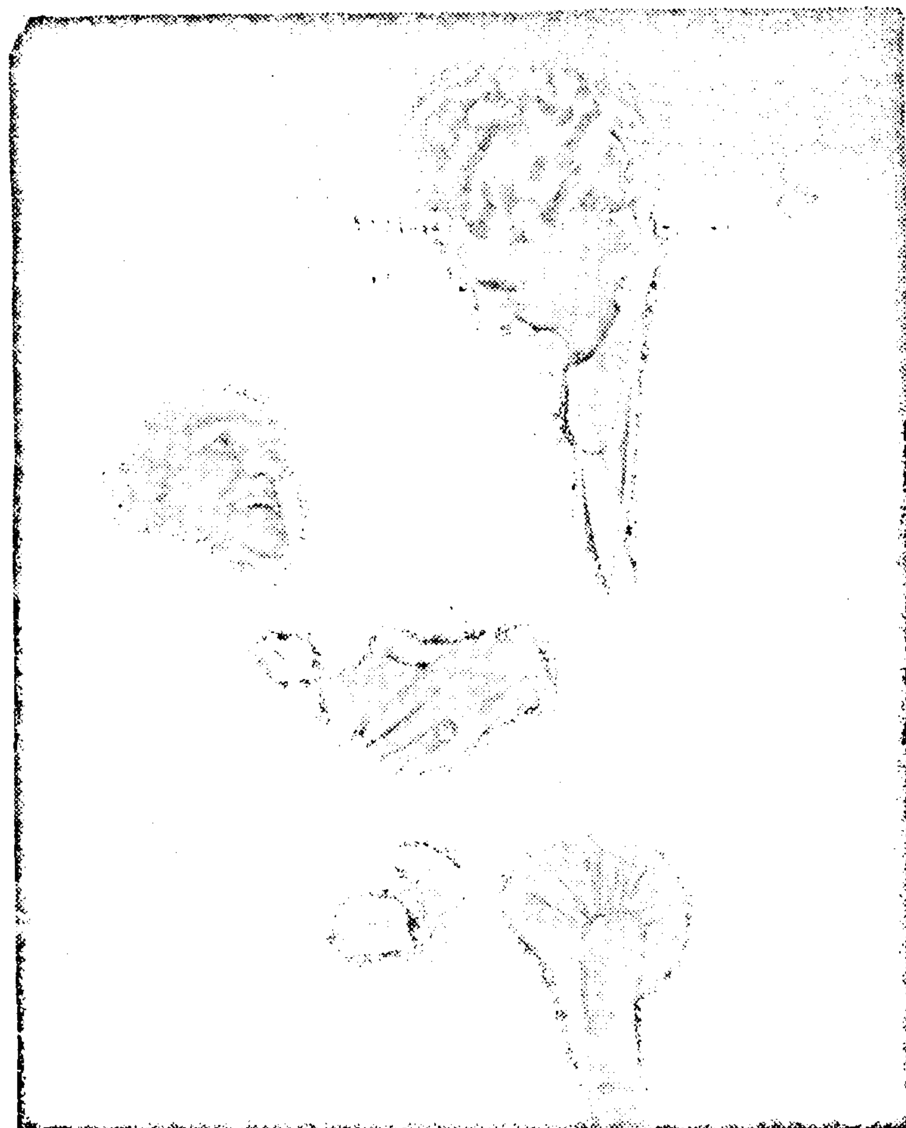
Met een Vickers-Viking vertrok het Nederlands Studenten Orkest van het vliegveld Zestienhove te Rotterdam naar Berlijn, vanwaar een uitnodiging tot het geven van enkele concerten ontvangen werd.

Met het slopen van de Velserbrug bij IJmuiden zal deze maand een aanvang worden gemaakt. Deze brug, die een groot obstakel voor het waterverkeer is, hoopt men dan na een half jaar weg te hebben. De scheepvaart kan nu slechts van één vaarrichting gebruik maken.

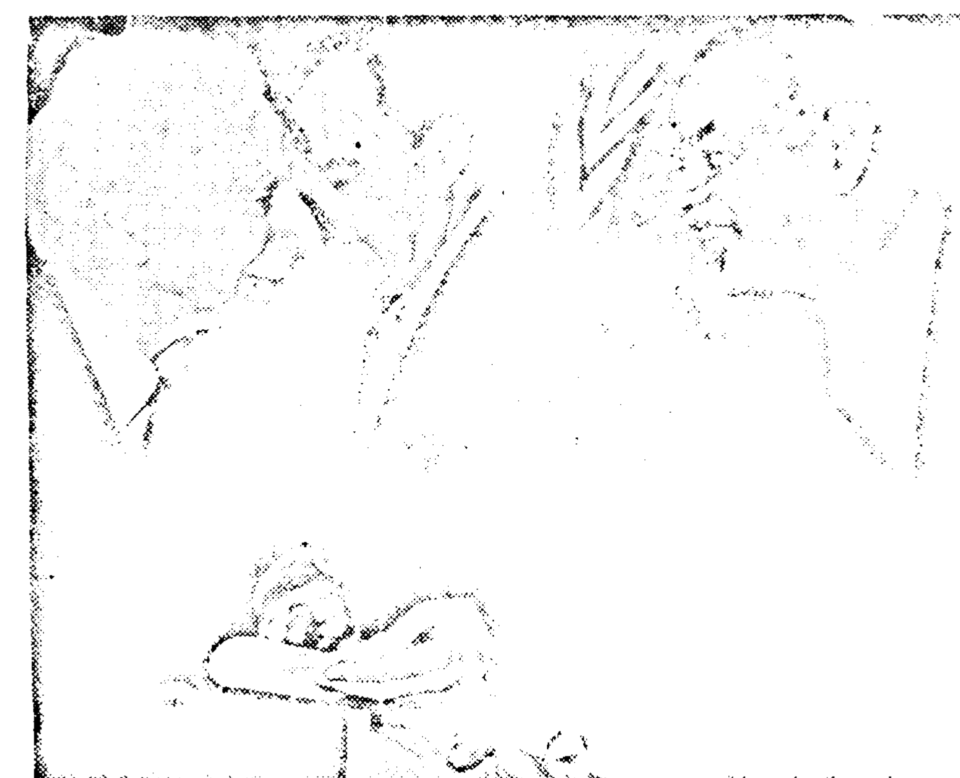
Eén van de oorzaken van de spanning tussen Israël en Egypte was het gevangen zetten van vissersmensen, een feit, waaraan beide betrokken landen zich schuldig maakten. Door ingrijpen van de Verenigde Naties konden de vrijgelaten Israëlieten bij Gaza tegen de Egyptische vissers worden uitgewisseld.

In de koffiekamer van de Stadsschouwburg te Amsterdam werd de bekende Nederl. oud-opera-zangeres Cato d. Engelen—Sewing ter gelegenheid van haar 90e verjaardag gehuldigd. Foto: mevr. Engelen, die de gelukwensen van Rika Hopper in ontvangst neemt.

Sir Richard Gale, die de eer te beurt viel tot opvolger van maarschalk Montgomery als geallieerd opperbevelhebber van de Nato te worden aangewezen.

De Britse filosoof Lord Bertrand Russell, die door de Indiase ambassadeur wordt gefeliciteerd met de hem door de Unesco toegekende Kalinga-prijs, groot £ 1000 voor zijn diensten aan de moderne wetenschap. In het midden de heer Evans, direkteur van de Unesco.

Hierboven een speciaal apparaat, dat veel weg heeft van een fiets en dat in Oost-Berlijn wordt gebruikt om de prestaties van sportlieden te controleren.

Mevr. Julia Farkav, oud 29 jaar, één van de elf Hongaarse vluchtelingen, die in Engeland een onderkomen vonden, heeft in het Cuckfield Ziekenhuis te Sussex een zoon gekregen. Niet lang nadat de blijde gebeurtenis plaats vond, kwam dochter Hajnaika op bezoek, die erg in haar schik was met het kleine broertje.

Vijf generaties op één foto: kleintje Wilma Hoog, haar moeder, de 19-jarige mevr. De Hoog—Hake; haar grootmoeder, de 43-jarige mevr. Post—Rieff; haar overgrootmoeder, de 65-jarige mevr. Rieff—Woelms en haar bet-overgrootmoeder, de 90-jarige mevr. A. van Alphen—Verwey.

ROODBOEK van Albert Galter

HET BITTERE LIJDEN VA[N] DE KERK DER STIL[TE]

(Van een speciale correspondent)

Een van de voormalige secretarissen van Kardinaal Mindszenty is enige tijd geleden in Boedapest tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld. Het was de 65-jarige Mgr. Turcsyani, die de voornaamste medewerker was van de kardinaal gedurende diens korte periode van bewegingsvrijheid, tijdens de Hongaarse Revolutie van oktober 1956. Mgr. Turcsyani vluchtte met de kardinaal naar de Amerikaanse Legatie in de Hongaarse hoofdstad, maar reeds na vijf dagen verliet hij dit veilige oord, om een belangrijke missie te gaan vervullen. Hij wilde met een aantal kerkelijke documenten naar het buitenland ontkomen, maar bij het volvoeren van zijn opdracht werd hij gearresteerd. De Hongaarse autoriteiten hebben hem meer dan een jaar lang vastgehouden, alvorens hij begin december 1957 voor de rechter gebracht werd. Die rechter was de beruchte Mathilde Toth, de man die o.m. in juni van het vorig jaar een 25-jarig meisje voor het executiepeleton liet brengen, op beschuldiging van deelname aan de Opstand.

Het proces tegen Mgr. Turcsyani heeft meer dan een maand geduurd. Met hem stonden zeventien andere personen terecht, onder wie priesters en seminaristen. Ook zij kregen gevangenisstraffen; in bepaalde gevallen zelfs met een duur van tien jaar.

Joseph kardinaal Mindszenty, Aartsbisschop van Esztergom en Primaat van Hongarije, toen hij tijdens de Hongaarse opstand de gelegenheid kreeg zich via de radio tot het volk te wenden. De kardinaal bevindt zich op het ogenblik nog steeds in de Amerikaanse legatie te Boedapest.

De voormalige secretaris van de kardinaal werd beschuldigd van het ontvreemden van stukken uit de archieven van het Staatsbureau voor Kerkelijke Zaken. (Dit was gebeurd in de dagen van de Revolutie). Een andere aanklacht had betrekking op zijn poging om het land op illegale wijze te verlaten.

Studie over de vervolging in de communistische landen

De kerkvervolging in Hongarije is nog in volle gang. In juli en augustus van het vorig jaar zijn er bijvoorbeeld op grote schaal priesters in de gevangenis geworpen, op beschuldiging van „het schrijven en uitgeven van pamfletten en ander propaganda-materiaal".

De Paus heeft in zijn Oproep tot de Wereld van 10 november 1956 gesproken van „de smaad en de verkrachting, die haar hoogtepunt vindt in de ondergang van het geliefde volk van Hongarije, welks enige misdaad hierin bestond, dat het om eerbiediging vroeg van de fundamentele rechten van de mens". En op 5 november had de H. Vader in zijn Encycliek „Datis Nuperrime" geschreven: „Het bloed van het Hongaarse volk roept tot de Heer".

Het leed van de Hongaren en dat van de talrijke andere volkeren, die onder een communistisch bewind leven, wordt in de vrije wereld wel eens te gemakkelijk vergeten. Het is daarom goed, dat er onlangs in Rome een boek is verschenen, waarin een uitvoerig overzicht gegeven wordt van wat Pius de Twaalfde in zijn Kerstboodschap 1951 de „Kerk der Stilte" heeft genoemd. Het werk werd gepubliceerd onder auspiciën van de Commissie voor de Vervolgde Kerk, ingesteld door de „Internationale Katholieke Organisaties". Het is geschreven door Albert Galter, die over de recente gebeurtenissen achter het IJzeren en het Bamboe Gordijn zeer goed geïnformeerd blijkt te zijn. De studie, die oorspronkelijk in het Italiaans uitkwam, is nu ook verkrijgbaar in een zeer goede Nederlandse vertaling van de Nederlandse journalist in Rome, Jan Dijkgraaf.

Galters „Roodboek van de vervolgde Kerk" houdt zich vooral bezig met de gebeurtenissen in Oost-Europa van na 1945; maar ook aan de ontwikkelingen in China, Noord-Korea en Noord-Vietnam wordt aandacht besteed. In het hoofdstuk over Rusland wordt overigens de hele periode behandeld van het communistisch bewind, te beginnen met de oktober-revolutie van 1917.

Van de Russische satellietstaten worden achtereenvolgens aan een uitvoerige beschouwing onderworpen: Estland, Letland, Lithauen, Albanië, Bulgarije, Hongarije, Joegoslavië, Oost-Duitsland, Polen, Roemenië en Tsjechoslowakije. De evenementen in deze naties zijn bijgehouden tot de zomer van het vorig jaar.

Het hele „Roodboek" is bijzonder degelijk gedocumenteerd, en voor de betrouwbaarheid van de vermelde feiten wordt door de schrijver dan ook volkomen ingestaan. Galter gaat zich in zijn werk niet aan persoonlijke interpretaties of emotionele ontboezemingen te buiten, terwijl toch het onderwerp er gemakkelijk toe had kunnen leiden, dat de auteur zich door zijn gevoelens had laten meeslepen. Maar de critische lezer, die het boek mogelijk enigszins sceptisch ter hand zal nemen, zal spoedig ontdekken dat hem hier een bijzonder goed gefundeerd beeld geschilderd wordt van wat de Kerk in de communistische staten ondergaan moet. Nooit tevoren is er zo'n alomvattende studie verschenen van de Kerk der Stilte.

Reeds direct wordt men geboeid door het eerste hoofdstuk, waarin een zeer scherpzinnige analyse wordt gegeven van de communistische strijd tegen de katholieke godsdienst in het algemeen. Terecht merkt de schrijver op, dat de communisten van de verdelging van de religie een ware wetenschap hebben gemaakt. Aan de atheïstische campagnes in de hele communistische wereld ligt één en hetzelfde plan ten grondslag, al gaat men bij de uitwerking van dit plan niet overal op dezelfde wijze te werk. Moskou en Peking laten ruimte voor diverse variaties op het hoofdthema, en in de tactiek wordt soms bewust een zekere elasticiteit betracht. De volkomen uitroeiing van iedere vorm van godsdienst, en vooral van het katholicisme, is en blijft een van de voornaamste doeleinden van de communistische heersers, ook al nemen zij in sommige overwegend katholieke landen wel eens ogenschijnlijk een min of meer verzoenende houding aan. (Men denke bijvoorbeeld aan het Akkoord tussen de Hongaarse regering en het Hongaarse Episcopaat, dat in augustus 1950 tot stand kwam, en aan de Overeenkomst tussen Kerk en Staat in Polen, die in ditzelfde jaar te Warschau gesloten werd).

Bij het bepalen van hun tactiek tegenover de Kerk in de diverse staten houden de communisten onder meer rekening met de intensiteit van het religieuze leven in het betrokken land, met de ritus van de gelovigen, met de positie die het communisme zich ter plaatse heeft verworven, en met de mogelijkheid om in andere kerkgenootschappen te infiltreren en van daaruit de katholieke Kerk aan te vallen. (Dit laatste gebeurde bijvoorbeeld in Rusland en in Roemenië).

Het grondplan van de communistisch activiteiten tegenover de Kerk zou men intussen als volgt schematisch kunnen weergeven: Men begint door middel van propaganda de Kerk te schande te maken. Aldus bereidt men de publieke opinie voor op maatregelen tegen de Kerk. Men tracht intussen te verhinderen dat het Episcopaat in een bepaald land geregeld contact houdt met Rome. Vervolgens probeert men het gezag van de bisschoppen en priesters door middel van geënsceneerde processen te ondermijnen. (Mindszenty, Stepinac). Men begint ook verdeeldheid te zaaien onder de geestelijkheid zelf, door het stichten van „priesterverenigingen", zoals dat gebeurt is in Tsjechoslowakije, Honen China, om slechts enkele gevallen te noemen. Waar mogelijk gaat men dan over tot de stichting van een Bureau voor Kerkelijke Aangelegenheden, zoals dat in de meeste Oost-Europese satellietlanden is geschied.

In theorie bestaat er dan nog vrijheid van godsdienst (een recht dat soms zelfs wordt omschreven in de grondwet van een volksrepubliek), maar in feite is de strijd tegen de religie al ver gevorderd. Tenslotte begint men, na de Hiërarchie in een bepaald land te hebben gescheiden van Rome en na het kerkelijk apparaat zo veel mogelijk dienstbaar te hebben gemaakt aan de staat, met de herscholing van de gelovigen in de geest van de Marxistische dialectiek.

Louis kardinaal Stepinac, Aartsbisschop van Zagreb, werd in september 1946 door de Joegoslavische autoriteiten gearresteerd. Hij werd veroordeeld tot 16 jaar dwang-arbeid, maar na 6 jaar werd deze straf gewijzigd en werd hem een verblijfplaats aangewezen, namelijk zijn geboortedorp Krasic, waar hij momenteel dag en nacht onder politie-bewaking staat.

Albert Galter toont in zijn „Roodboek" uitvoerig aan, hoe men de diverse stadia van de communistische strijd tegen de Kerk vooral in de na-oorlogse geschiedenis van de Oost-Europese landen terug vindt. Maar ook in China blijkt men op het stuk van kerkvervolging veel van de Sovjet-Unie geleerd te hebben.

Het is van belang dat de schrijver van deze studie over de Kerk der Stilte zich wat Oost-Europa betreft niet bepaalt tot de landen van het Pact van Warschau, maar dat hij ook de anti-godsdienstige activiteiten van Tito scherp in het licht stelt. Dat ook in Joegoslavië een kerkvervolging gaande is, wordt helaas in het Westen nog al eens uit het oog verloren. In augustus 1956 werd door het officiële Joegoslavische partij-orgaan „Borba" de Heilige Stoel nog de „onverzoenlijke vijand van Joegoslavië" genoemd. Verschillende Joegoslavische bisschoppen worden nog gevangen gehouden of leven in ballingschap, en in de loop der laatste jaren zijn meer dan duizend priesters gearresteerd, waarvan er nu waarschijnlijk nog ruim tweehonderd van hun vrijheid beroofd zijn.

Zij die bijzondere studie maken van aspecten van de communistische kerkvervolging zullen veel nut hebben van de bibliografie waarmee Galter zijn werk afsluit, terwijl zij de auteur ook dankbaar zullen zijn voor zijn lijst van Pauselijke documenten die op het onderwerp in kwestie betrekking hebben. (De lijst vermeldt niet minder dan 3 Encyclieken en 8 Apostolische Brieven, alsmede een aantal redevoeringen. De opsomming laat echter die boodschappen en toespraken buiten beschouwing, waarin de H. Vader slechts terloops de problemen van de vervolgde Kerk aanroert).

De Paus heeft anderhalf jaar geleden, in een radio-boodschap tot de Duitse Katholiekendag, verklaard, dat de Kerk op het ogenblik „de meest gevaarlijke vervolging" ondergaat, die zij ooit gekend heeft. Zijn wij ons van dit gevaar wel voldoende bewust? Galters „Roodboek" stelt ons in de gelegenheid ons te verdiepen in de grootste tragedie van onze tijd, het lijden van de Kerk der Stilte.

x) Albert Galter: „Het roodboek van de vervolgde Kerk". Brepols, Brussel.

Exploratie-werkzaamheden in Orinoco-delta

Caracas. — Naar verluidt, heeft een vijftal oliemaatschappijen, waaronder ook de Shell, van de Venezolaanse regering vergunning gekregen exploratiewerkzaamheden in het Deltagebied van de Orinoco uit te voeren.

De Shell zou in het begin van dit jaar reeds een seismografische expeditie naar dit gebied hebben gezonden, teneinde na te gaan of er olie-voorkomens in het gebied zijn.

Fangio wint grote prijs van Argentinië

Juan Manuel Fangio heeft de grote prijs van Buenos Aires, bestaande uit twee series met een totaal afstand van 282.315 km., gewonnen. Fangio ging als eerste met zijn Maserati door de finish in 2 uur 38 min. 47.3 sec., dat betekende een gemiddelde van 106.713 km/u. Tweede werd de Italiaan Luigi Musso met Ferrari in 2.39.56,7 op een ronde volgde op de derde plaats de Argentijn Charles Menditequy met Maserati in 2.39.25.

Nog vijf mensen onder puin bedolven

San Sebastian. — De architekt en aannemer van het negen-verdiepingen tellende gebouw, dat donderdag in San Sebastian is ingestort, zijn hangende een onderzoek naar het ongeluk, aangehouden.

Volgens de jongste berichten zouden er nog vijf mensen onder het puin bedolven liggen. Vrijdag hebben reddingsploegen de gehele dag koortsachtig gewerkt om hen te bereiken. Men heeft weinig hoop, dat de slachtoffers nog in leven zijn. Donderdag waren reeds één dode en zes gewonden geborgen.

Harwell maakt vorderingen in temmen van het WATERSTOFBOM

Londen. — Britse en gemenebest geleerden schijnen een belangrijke vordering te hebben gemaakt in de richting van het temmen van de kracht der waterstofbom voor vreedzaam gebruik. Aldus een officiële Britse bekendmaking waarin het eerste officiële nieuws over geheime proeven in het laboratorium van de Britse raad voor kernenergie te Harwell, ten Westen van Londen, wordt vrijgegeven.

Een groep geleerden, o.w. dr. P. C. Thonemann, Australië, en dr. W. B. Thompson, een Canadees, zijn er kennelijk in geslaagd thermonucleare reacties tot stand te brengen bij temperaturen tot vijf miljoen graden celcius. De bereikte temperaturen zijn „hoger dan die gemeten aan de oppervlakte van welke ster dan ook".

Het verslag is gelijktijdig met een verklaring over parallel lopende Amerikaanse experimenten van de Amerikaanse commissie voor atoomenergie gepubliceerd.

Het verslag verklaart: het onderzoek te Harwell heeft de Britse geleerden tot de conclusie gebracht, dat beheersing van thermo-nucleare reacties voor opwekking van elektriciteit zeer wel een mogelijkheid voor de toekomst zou kunnen zijn, hoewel de praktische toepassing nog ver af is.

De mogelijkheid die nu onderzocht wordt, is het temmen van de kracht van samensmelting of fusie van atomen, welke de hitte in de sterren doet ontstaan.

„Resultaten die met het Zeta-apparaat (Zeta betekent zero-energy thermonuclear assembly) in Harwell zijn bereikt doen veronderstellen, dat thermonucleaire neutronen verkregen zijn, doch verdere proefnemingen zullen nodig zijn voor dit definitief kan worden bewezen.

„Als het uiteindelijk mogelijk zal blijken een krachtstation te bouwen dat werkt op fusie van deuterium (zware waterstof), zullen de wereldzeeën een vrijwel onuitputtelijke bron voor brandstoffen verschaffen".

Deskundigen schatten, dat het in een tijdsbestek van 15 tot 20 jaar mogelijk zal zijn dit proces te verwezenlijken.

Reeds nadert aan de buitenzijde de bouw van het Dijkzigtziekenhuis zijn voltooling. Met dit bouwwerk zal men in 1961 klaar komen. Het wordt te Rotterdam gebouwd en zal in een grote behoefte aan ziekenhuisruimte voorzien.

ERIC DE NOORMAN — DE ROMEINSE HELM

5—38. Enigszins verbouwereerd staat Eric naar de helm te kijken en naar de gouden keten, die de ongelukkige jongeman hem heeft gegeven. „Ik weet niet, wat we hiermee moeten beginnen", zegt hij, snel opstaande, „maar we zullen eerst deze arme kerel maar begraven. Er zal wel meer achter zitten, misschien een of andere twist tussen twee buurstammen; in elk geval voel ik er niets voor er bij betrokken te worden. Wel nemen we de helm en de keten mee, maar het lijkt mij het beste, nu maar terug te gaan. We kunnen nog wel een andere gelegenheid vinden, onze voorraden aan te vullen". Zo wordt dus de onbekende begraven en voor ze van de plaats vertrokken, zet Svein met een impulsief gebaar een speer op het graf, als een laatste eerbetoon. Omdat ze niet weten, wat ze met het paardje moeten beginnen, wordt het dier afgezadeld en de vrijheid ingestuurd.

„Die zal zijn weg terug wel vinden", zegt Eric, het weggalopererende paard even nakijkend. „Ik zou toch graag aan de laatste wens van die ongelukkige willen voldoen". Ze zijn nog niet lang onderweg, als een verwijderd hoefgetrappel klinkt, dat snel naderbij komt .„Als ik het niet dacht", roept Eric uit, zich omkerend. Een troep ruiters komt met de wapens in de vuist, regelrecht op hen afgestormd.

Heer Bommel en de Achtgever

3081. Heer Ollie wierp een verschrikte blik op de oosterling en barstte toen in luide jammer uit.

„Alles is mis gegaan!" riep hij. „De politie heeft de schatten in beslag genomen en I Oen is gearresteerd en men heeft mij het sleuteltje afgenomen en alles is heel vreselijk voor iemand van mijn stand! Wat moet ik beginnen?"

„De donder rolt over de berg", sprak Pin Po, „maar het meer ligt roerloos stil?" Maar wat moet ik doen vroeg heer Bommel schreiend. „I Oen is gearresteerd en......"

„Dat kan niet" hernam de ander rustig. „De nederige I Oen staat boven de wet, want hij is opgevoed door een wachtmeester der huzaren. Hij kan dus nooit worden gearresteerd door een onwaardige politiebeambte. De verheven Bom-mel moet hem en de schat dus terughalen".

„Maar hoe?" piepte heer Ollie. „Ik kan toch niet......"

De oosterling hief de hand op en er verscheeen een fel lichtje in zijn ogen.

„De schat moet worden teruggehaald", herhaalde hij, „want anders......"

Hij maakte de zin niet af. Met een veelbetekende blik wendde hij zich om en schreed heen in de richting van slot Bommelstein. Heer Ollie keek hem handenwringend na. Hij was zo vervuld van zijn zorgen, dat hij niet merkte hoe een zware gedaante zich uit de schaduw van een boomstam losmaakte en hem vol leedvermaak gadesloeg.

„Dat ziet er niet zo mooi uit, bolle!" zei de gedaante. „De schatten moeten terugnemen, want anders......"

Heer Bommel wendde zich met een ruk om. Op het heuveltje achter hem stond Bul Super......

Schip in nood

Vertaald door JOHAN M. PALM

15.

Alvorens te gaan bijliggen was hij zo dicht mogelijk onder de lij van de Canopus gevaren om naar haar te kijken. Om hem heen stonden Saladini, Réval, Fetcherin en een paar matrozen, onbeweeglijk, zwijgend, hoorbaar ademend. En zij allen hadden niet zozeer gedacht aan het schip en zijn bemanning, maar hadden zich afgevraagd wat de passagiers, vrouwen, kinderen en mannen, deden en hoe zij zich hielden aan boord van dat machteloze, door de storm heen en weer geslingerde schip, gehuld in een halo, maar verloren in de duisternis, een nietige glimworm in de diepe nacht van de oceaan. Geen enkele gedaante bewoog zich op de dekken, waar sterke lampen zich op momenten, als het schip sterk naar bakboord overhelde, in de zwarte glans van de golf weerspiegelden en de kaartenkamer, plotseling als door een bliksemstraal zichtbaar geworden, in het zwavelachtige schijnsel van een vuurpijl (want er moesten nog andere schepen gewaarschuwd worden) verlaten scheen.

„We zijn bij hem," had Vox aan Petit getelefoneerd. „Hij vraagt ons in de buurt te blijven. Ik blijf bijliggen; je zult een beetje rust krijgen."

Rust, ieder half uur afgewisseld door wenden. Dat was het dan ook wat de chef van de machinekamer had begrepen.

Men hoorde aan boord slechts het min of meer snelle dreunen van de machine, het ijle schellen van de telegraaf, het kletteren van de stuurreep tegen de dekplaten achteruit, het tikken van het buiswater tegen de ruiten, de donder van de watervallen die van de bak neerstroomden, het steunen van het houtwerk, het kleppen van de scheepsbel bij een hevige slingering, het gemompel van een stem: „Neen, kapitein, nog altijd geen water," de bevelen van Vox met zijn metalen stem: „Een paar spaken stuurboord," en de herhaling door de rustige roerganger: „Een paar spaken stuurboord, kapitein." Vaak had de kijker van Vox de duisternis achter de Canopus naar het noordwesten bespied op zoek naar de navigatielichten van de Ascania. De bezorgdheid voor het in nood verkerende schip met zoveel vrouwen en kinderen drukte hem. Maar was de Ascania niet aan het zoeken naar de Canopus op zestig mijl afstand? Waren andere schepen, die niets gemeld hadden, ook niet onderweg naar de foutieve positie, door de Canopus opgegeven?

Zonder zijn officieren te raadplegen had Vox besloten deze positie te corrigeren en had hij een telegram uitgezonden, dat, zonder de fout van Derieu (hij had daar niet aan getwijfeld) te onderstrepen, toch de Black Star liner en andere, zo die er waren, op de goede weg hielp. „S.S. Virginia deelt mee dat het zich bij de in gevaar verkerende Canopus bevindt op 38 gr. 50 min. N.B. en 56 gr. 30 min. W.L."

Kort voor dagworden was de Canopus plotseling verdwenen alsof ze door de oceaan was opgeslokt en de vier officieren waren sprakeloos van ontsteltenis geweest, totdat Fetcherin had gebromd: „Ze is er nog, ik kan haar zien. Ze hebben de dynamo's moeten afzetten. Ik zie rode lantaarns hijsen."

„Zal ik alleen blijven?" had Vox zich afgevraagd. „En wat moet ik doen?" Hij had willen weten wat er aan boord van de Canopus gebeurde. Waren de machinisten bezig te trachten de schade te herstellen? Was die schade ernstig? „Ongetwijfeld," meende hij, „anders waren ze niet doorgegaan met pijlen oplaten nadat de Virginia was aangekomen."

Het laconieke antwoord van Derieu (tot aan de redding van Godde had Vox geen enkele reden gehad te veronderstellen dat Derieu niet aan boord van de Canopus was) die op zijn vraag: „Bent u in gevaar?" slechts geantwoord had: „Neen," ergerde hem. Dit „monster van trots" moest al voldoende vernederd zijn door verplicht te zijn geweest een verzoek om assistentie uit te zenden en zijn vroegere officier te vragen bij hem te blijven, zonder zich nog meer te vernederen met het geven van feiten en bijzonderheden.

„Maar ikzelf heb de verantwoordelijkheid voor mijn schip," had Vox gedacht, „en zodra het dag wordt zal ik die gegevens eisen."

Langzamerhand waren de golven zichtbaar geworden, als het beeld van de fotograaf die de plaat in een ontwikkelbad heen en weer schudt. Ze waren donkergroen gekleurd en omlijstten het crèmekleurige silhouet van de Canopus met zijn drie hoge, zwart-en-rood geschilderde schoorstenen, streng evenwijdig en enigszins achterover hellend.

Na meneer Petit te hebben gewaarschuwd, dat zijn onophoudelijke manoeuvres weer zouden beginnen, was Vox met zijn Virginia, die onder de wind lag, zo dicht mogelijk naar het achterschip van de Canopus opgestoomd.

Het was ondenkbaar dat Derieu zou seinen dat hij zich niet in gevaar bevond, maar ongetwijfeld bezat hij gegevens, die Vox ontgingen.

Over een oceaan die precies geleek op die aan het begin van de vorige dag, gleed een egaal wit licht waardoor de Canopus omgeven werd, die op het eerste gezicht een varend schip scheen, dat over stag gaat. Maar een spiedende blik — de blik van een zeeman — ontdekte spoedig dat het schip een soort wrak was, dat niet meer op de golven reageerde dan het kadaver van een geweldig zeedier.

„Niet in gevaar". Het was waar dat het bericht van Derieu tegen middernacht was afgezonden. Het antwoord zou ongetwijfeld anders geweest zijn als dezelfde vraag overdag werd gesteld.

Maar opeens had Vox geen verlangen meer gevoeld ernaar te vragen. Zodra hij de Canopus had gezien, was hij niet meer bezorgd over Derieu, over de persoonlijkheid van Derieu. Die was krachtig genoeg om zich alleen een opinie te vormen en om alleen zijn actie te bepalen.

Na de snelheid te hebben geregeld, was hij langzaam, zo langzaam mogelijk, aan lij van het schip langsgestoomd, de kijker voor de ogen. De Canopus had zware slagzij over bakboord, alsof het schip, zoals een landrot als Older zou zeggen, zich met zijn rechter boord tegen de golven wilde beschermen.

(Wordt vervolgd)

De rechtsoverwegingen in het vonnis tegen Porfirio Croes

Oranjestad. — Waar in ons telegrafisch bericht van gisteren inzake het vonnis in de zaak Croes enkele onjuistheden slopen en gezien de zeer grote belangstelling van deze zaak geven wij hieronder in extenso de rechtsoverwegingen van rechter mr J. van Gent.

Overwegende, dat namens de beklaagde ter terechtzitting is gesteld, dat op grond van de beschikking van het Hof van Justitie der Nederlandse Antillen van 9 januari 1958 de gehele behandeling van deze strafzaak ter terechtzitting nietig is, omdat in voormelde beschikking zou zijn beslist, dat al hetgeen geschied is vóór het uitbrengen van de dagvaarding van beklaagde op 11 december 1957 nietig is en derhalve ook de verlenging van rechtsingang nietig is en dus, nu geen rechtsingang is verleend, geen rechtsgeldige behandeling ter terechtzitting kan;

Overwegende,dat het vorenstaande echter uitgaat van een onjuiste lezing en interpretatie van voormelde beschikking, daar het Hof, stellende dat de instructie, welke vóór de evengenoemde dagvaarding werd gevoerd, citieert, geenszins daarmede heeft willen of kunnen beslissen dat ook de beschikking van 10 december 1957, waarbij rechtsingang werd verleend en bepaald werd dat ten deze de vereiste instructie zou worden gevoerd, nietig is;

Overwegende, dat dit te duidelijker uit voormelde beschikking van het Hof blijft, daar anders, niet beslist had kunnen worden, dat de instructie gevoerd na voormelde dagvaarding onaangetast bleef;

Overwegende, dat door de beklaagde ter terechtzitting tot tweemaal toe is verklaard, dat' hij onschuldig is, doch daarnemens, dat hij weigerde althans niet bereid was op vragen ten aanzien van het hem tenlastegelegde te antwoorden;

Overwegende, dat beklaagde volgehouden heeft, dat de getuige Kock bij het ondertekenen van het mandaat door de getuige J. Richardson en bij het in ontvangst nemen van het hem toekomend bedrag door deze Richardson aanwezig was;

Overwegende, dat door de verklaringen van de getuigen J. Richardson en Kock bewezen is, dat de getuige Kock noch bij voormelde ondertekening van het mandaat noch bij de uitbetaling daarvan aanwezig was;

Overwegende, dat de raadsman van beklaagde met nadruk naar voren heeft gebracht, dat er afwijkingen zijn tussen de verklaringen van de getuige J. Richardson en enige overige getuigen, terwijl tevens er tegenspraak is op verschillende punten tussen zijn diverse afgelegde verklaringen;

Overwegende, dat het voormelde Ons wel tot grote voorzichtigheid ten aanzien van de verklaring van de getuige John Richardson maant, doch Wij desondanks de volle overtuiging hebben bekomen, dat deze getuige met betrekking tot de exentialia zijner verklaring — ten aanzien waarvan zijn verklaringen steeds eensluidend zijn gebleven — de waarheid heeft gesproken;

Overwegende, dat bovendien de verklaringen van de getuig John Richardson in belangrijke mate bevestigd worden door de verklaringen van diverse andere getuige, hetgeen ook het geval is met de verklaringen van de getuige Kock, zodat wij geen redenen zien om aan de geloofwaardigheid ten aanzien van de exentiële punten der verklaringen van de getuigen J. Richardson en Kock te twijfelen;

Overwegende, dat de verklaring van beklaagde niet alleen ten aanzien van de ondertekening en uitbetaling van het mandaat in strijd is met de verklaringen van de getuigen J. Richardson en Kock, maar ook op vele andere punten in strijd is met hetgeen door deze en andere getuigen is verklaard, op grond waarvan Ons de verklaring van beklaagde wel zeer ongeloofwaardig voorkomt;

Overwegende, dat beklaagde bovendien door zijn weigering te antwoorden op vragen met betrekking tot de verschilpunten tussen zijn verklaring en de verklaringen van de getuigen, blijk gegeven heeft niet in staat te zijn een redelijke uiteenzetting ter verklaring van die verschilpunten te geven, hetgeen de ongeloofwaardigheid van zijn verklaring nog verstrekt;

Overwegende, dat niet bewezen is dat de beklaagde de aan de getuige John Richardson toekomende gelden uit hoofde van zijn bediening of persoonlijke dienstbetrekking onder zich had, doch wel bewezen is dat beklaagde in ernstige mate misbruik heeft gemaakt van zijn zeer hoge functie in zijn bestuur van het eilandgebied Aruba door gelden, toekomende aan een eenvoudig ingezetene van dat eilandgebied, zich toe te eigenen;

Overwegende, dat derhalve het de beklaagde primair en subsidiair tenlastegelegde niet wettig en overtuigend bewezen is, zodat hij daarvan moet worden vrijgesproken;

Overwegende, dat door de voorschreven inhoud der voormelde bewijsmiddelen wel wettig en overtuigend wordt bewezen: dat hij, beklaagde, op of omstreeks de 1e april 1957, op het eiland Aruba, opzettelijk een geldsbedrag, toebehorend aan John Alfonso Richardson, welk geldsbedrag deel uitmaakte van gelden, die hij, beklaagde, alstoen en aldaar ten behoeve van genoemde Richardson terzake van aan hem, Richardson, uit te betalen zogenaamde „schadevergoedings- en overbruggingsgelden" had doen innen, en welk geldsbedrag hij, beklaagde, dus uit bovenvermelde hoofde, doch in ieder geval anders dan door misdrijf onder zich had, wederrechtelijk zich heeft toegeëigend;

Overwegende, dat alle feiten en omstandigheden in voorschreven bewijsmiddelen vervat, reden geven tot de beslissing dat de beklaagde het als bewezen aangenomene heeft begaan;

Overwegende, dat niet bewezen is hetgeen de beklaagde meer subsidiair meer of anders is tenlastegelegd, dan hierboven als bewezen is aangenomen, zodat hij daarvan moet worden vrijgesproken;

Overwegende, dat het als bewezen aangenomene volgens de Wet strafbaar is, immers na te melden misdrijf oplevert;

Overwegende, dat beklaagde deswege strafbaar is, nu niet is gebleken van enige omstandigheid, die zijn strafbaarheid zou uitsluiten;

Overwegende, dat na te melden straf in overeenstemming voorkomt met de aard en de ernst van het misdrevene, de omstandigheden waaronder dit werd begaan, meer speciaal dat beklaagde daarbij misbruik heeft gemaakt van zijn functie als gedeputeerde van het eilandgebied Aruba, en de persoonlijke omstandigheid van de beklaagde, die, gezien zijn voormelde functie, een vrijheidstraf wellicht ernstiger dan nadere zal voelen, terwijl verdere persoonlijke omstandigheden van de beklaagde Ons niet bekend zijn, omdat Ons de noodzakelijke medewerking ter verkrijging van een voorlichtingsrapport vóór de terechtzitting werd onthouden en het opdragen van het uitbrengen van een voorlichtingsrapport nadien geen zin had, omdat aangenomen moet worden, dat deze beklaagde, die weigerde op Onze vragen te antwoorden, een zelfde standpunt zou innemen tegenover de ambtenaar, die met het uitbrengen van dat rapport zou worden belast;

Verklaren niet wettig en overtuigend bewezen het de beklaagde primair en subsidiair tenlastegelegde;

Spreken hem daarvan vrij;

Verklaren bewezen hetgeen hierboven als bewezen is aangenomen, alsmede dat de beklaagde het bewezen verklaarde heeft begaan;

Verklaren dat dit bewezene oplevert het misdrijf van: „Verduistering"; voorzien en strafbaar gesteld bij artikel 334 van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen;

Verklaren de beklaagde deswege strafbaar;

Gezien alsnog artikel 31 van dat Wetboek;

RECHTDOENDE IN NAAM DER KONINGIN!

Veroordelen de beklaagde tot een gevangenisstraf voor de tijd van negen maanden;

Bepalen dat de tijd door de verordeelde vóór de tenuitvoerlegging dezer uitspraak voorlopig in verzekerde bewaring doorgebracht, bij de uitvoering van de hem opgelegde straf geheel zal worden in mindering gebracht;

Verklaren niet bewezen hetgeen hierboven als niet bewezen is aangenomen en spreken de beklaagde daarvan vrij.

Bevelen dat de veroordeelde zal worden gevangen gehouden in het Huis van Bewaring op Aruba.

Aldus gewezen door mr J. J. M. van Gent, Rechter in het Gerecht in Eerste Aanleg, en op de 5e februari 1958 op Aruba in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr J. Eleonora, Griffier van voormeld Gerecht.

Rond de zaak-Croes

Oranjestad. — De advokaat van de heer Croes, mr. F. Hartong heeft hoger beroep aangetekend tegen het vonnis van de rechter in eerste aanleg. Later volgde de Officier van Justitie om juridisch technische redenen dit voorbeeld.

Voor de behandeling van de zaak gistermorgen begon was er slechts geringe belangstelling voor het gerechtsgebouw. Deze groeide, later wat aan, toen enkele dames van Sint Nicolaas de gelederen kwamen versterken.

Toen de heer Croes niet verscheen (hij was dit keer door een achterdeur weggevoerd) werd men onrustig. Enkele dames begonnen te kijven en de politie moest de gummistokken gebruiken, toen enkele oproerkraaiers pertinent weigerden door te lopen. Een dame was zo recalcitrant, dat zij naar het bureau moest worden weegenomen.

Ongeveer een uur na het uitspreken van het vonnis was de rust teruggekeerd.

FATIMA - KERK AANBESTEED

Willemstad. — De Fatima-kerk op Dakota is gisteren aanbesteed en is gegund aan de firma Ortiz Gonzalez voor de somma van ƒ 152.000.—. Echter is daarbij niet inbegrepen het verf- en glaswerk.

De aanbesteding van de kerk op Savoneta zal geschieden op 18 februari a.s.

Boeiend Piano-Recital van ERIC LANDERER

Oranjestad. — De bezoekers van het eerste Kunstkring-concert van 1958 hebben zeer zeker niet te klagen gehad over het hen gebodene tijdens de piano recital van Eric Landerer. Dit zowel door de artistieke prestaties van de pianist als door het omvangrijke en gevarieerde programma. (Was het niet iets té omvangrijk?). Hier was werkelijk het gezegde „Voor elck wat wils" van toepassing. Hoeveel mensen lopen er niet „warm" bij het lezen van de naam Chopin, terwijl voor anderen een sonate van Haydn of een werkje van Scriabin of Prokofiev een trekpleister blijkt te zijn. En laten wij Schumann met zijn „Kinderszenen" niet vergeten.

Eric Landerer die voor dit concert even uit Venezuela (waar hij woonachtig is) is „overgewipt", kan bogen op een grote naam en reputatie. Reeds op zeer jeugdige leeftijd debuteerde hij in Parijs en Berlijn, terwijl hij later op een internationaal pianisten-concours de Paul Kuczinski-prijs behaalde. Regelmatig maakte hij grote concertreizen en speelde met vele bekende orkesten over de hele wereld w.o. het Residentieorkest te Den Haag en de orkesten van Buenos Aires, Caracas, Mexico, Los Angeles, Praag, Barcelona enz.

Hij opende het programma met de eerste Impromptu van opus 90 van Frans Schubert. Ofschoon hij bij het eerste accoord het publiek reeds „pakte" door zijn helder toucher, bleek hij bij dit stuk toch nog niet zo gedisponeerd te zijn als bij de daarop volgende werken. Men miste hier een zekere doorzichtigheid waardoor het improviserende karakter o.i. te weinig tot uiting kwam.

Veel beter daarentegen beviel ons de interpretatie van de Sonate in F groot van Jozef Haydn. Het speelse en, we zouden haast zeggen bevallige thema van het eerste deel (Allegro) speelde Landerer zo licht en gratieus, waardoor het iets ernstiger karakter van het tweede deel (Adagio) met zijn zo gedecideerd motief (onderverdeling in drieën) meer naar voren kwam. Het derde deel (Presto) is daarentegen niet minder beweeglijk dan het eerste.

Vervolgens hoorden wij de zo geliefde en bekende „Kinderszenen" opus 15 van Robert Schumann. Deze twaalf kleine stukjes willen een terugblik van een volwassen mens geven op enige facetten uit zijn kinderjeugd. Heerlijke brokjes muziek welke de stemmingen van deze tafereeltjes uit het kinderleven prachtig weergeven. Wie glimlachte er niet bij het horen van het „Ritter vom Steckenferd" met zijn levendige ritmiek (accent op de derde tel) en dan het daarop volgende „Fast zu ernst" met zijn prachtige melodie.

Na de „Kinderszenen" liet Landerer zich horen in een twaalftal „Etudes" van Frederic Chopin zowel van opus 10 (aan List opgedragen) als van opus 25. Ofschoon Chopin steeds de een of andere technische moeilijkheid als uitgangspunt neemt is de benaming „Etudes" veel te bescheiden. De stukken zijn zó groots van vorm en opbouw geschreven, dat men ze dan ook regelmatig op de concertpodia kan beluisteren. Landerer toonde zich hier pas werkelijk een meesterpianist met een enorme techniek. Jammer alleen dat de forti vaak zo geforceerd klonken evenals bij het later volgende werk van Prokofiev.

Na de pauze hoorden wij de Prélude, Arioso en Fughétta op de naam van Bach van Athur Honegger. Aan dit werk, met de sonate van Haydn, behouden wij onze mooiste herinneringen. Honneger is n.l. ook één van de weinige „Modernen" die zich nog zo aan het melodisch element vasthoudt.

Verder stonden er nog twee korte werkjes op het programma vermeld zoals een eveneens vrij melodieuse Etude opus 2 nr. I van Alexander en de Toccáta opus 11 van Serge Prokofiev. Laatstgenoemde een virtuoos en capriccieus stuk, rijk aan passagewerk.

Als toegift volgden toen nog een Scherzo van Mendelssohn en een Koraal in g. klein van J. S. Bach, hetwelk besluit vormde van deze avond.

Ad. Stenzen.

Tito-tegenstanders staan in BELGRADO terecht

Belgrado. — Drie vooraanstaande Zuidslaviërs, van wie er twee voor de oorlog leider van de socialistische partij waren, staan in Belgrado terecht op beschuldiging van pogingen om het regime-Tito omver te werpen, zo meldt het Zuidslavische persbureau Tanjug.

Het zijn de 70-jarige Bogdan Krekic, de 56-jarige dr. Dragoslav Stranjakovic — vroeger hoogleraar in de theologie — en Aleksander Pavlovic (73).

Krekic en Pavlovic waren voor de oorlog vooraanstaande leden van de kleine Marxistisch-socialistische partij in Zuid-Slavië.

Volgens Tanjug hebben de beklaagden schuld bekend.

Dr. Milan Zujovic (58) hoogleraar in de rechtsgeleerdheid aan de universiteit van Belgrado, wordt ten laste gelegd dat hij de groep heeft geholpen.

Twee waarnemers van de Amerikaanse ambassade wonen het proces bij. Employé's van deze ambassade worden als getuigen à charge gehoord.

Pavlovic wordt namelijk ook beschuldigd van pogingen om in contact te treden met buitenlandse diplomatieke missies. Er wordt evenwel niet openlijk gezegd, dat de Amerikaanse ambassade bij de zaak betrokken is.

Politieagenten in Arequipa hervatten het werk

Lima. — De stakende politieagenten in Arequipa hebben besloten hun werk te hervatten, teneinde bloedvergieten te voorkomen.

De staking van de politie heeft tot gevolg gehad, dat er onlusten uitbraken en demonstraties werden georganiseerd in zo grote mate, dat er tenslotte twee doden en talrijke gewonden vielen.

Het incident gebeurde toen soldaten op een menigte, die voor de politie demonstreerde, schoten.

Een woordvoerder van de regering heeft verklaard, dat de politie-staking (vanwege looneisen) een „door de communisten opgewekte muiterij" is.

OPENBARE AANBESTEDING

De Administrateur van Financiën zal Woensdag 5 maart 1958 des morgens 11 uur ten kantore van de Landsgebouwendienst, Fort Amsterdam 7, in het openbaar aanbesteden:

Bestek No. 43 - dienstjaar 1957.

DE LEVERING EN AANLEG VAN EEN ONDERGRONDS KABELNET MET VERDEELINRICHTING ETC., OP HET TERREIN VAN HET GOUVERNEMENTS OPVOEDINGS GESTICHT TE GROOT KWARTIER OP CURACAO.

Bestek en tekening vanaf 6 februari 1958 verkrijgbaar ter Administratie van Financiën ad f. 10.— per stel. Restitutie bij ongeschonden inlevering op de dag van aanbesteding f. 7.50.

De Administrateur van Financiën,
L. F. JANSEN.

OPENBARE AANBESTEDING

De Administrateur van Financiën zal Vrijdag 21 februari 1958 des morgens 11 uur ten kantore van de Landsgebouwendienst, Fort Amsterdam 7 in het openbaar aanbesteden:

Bestek No. 47 - dienstjaar 1958.

HET RESTAUREREN VAN 15 WONINGEN AAN DE F.D. ROOSEVELTWEG, HATO OP CURACAO.

Bestek vanaf 6 februari 1958 verkrijgbaar ter Administratie van Financiën Pietermaai 4 - 4A ad f. 10.— per stuk. Restitutie bij ongeschonden inlevering op de dag van aanbesteding f. 7.50.

De Administrateur van Financiën,
L. F. JANSEN.

Algemene Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond - Afdeling Curacao

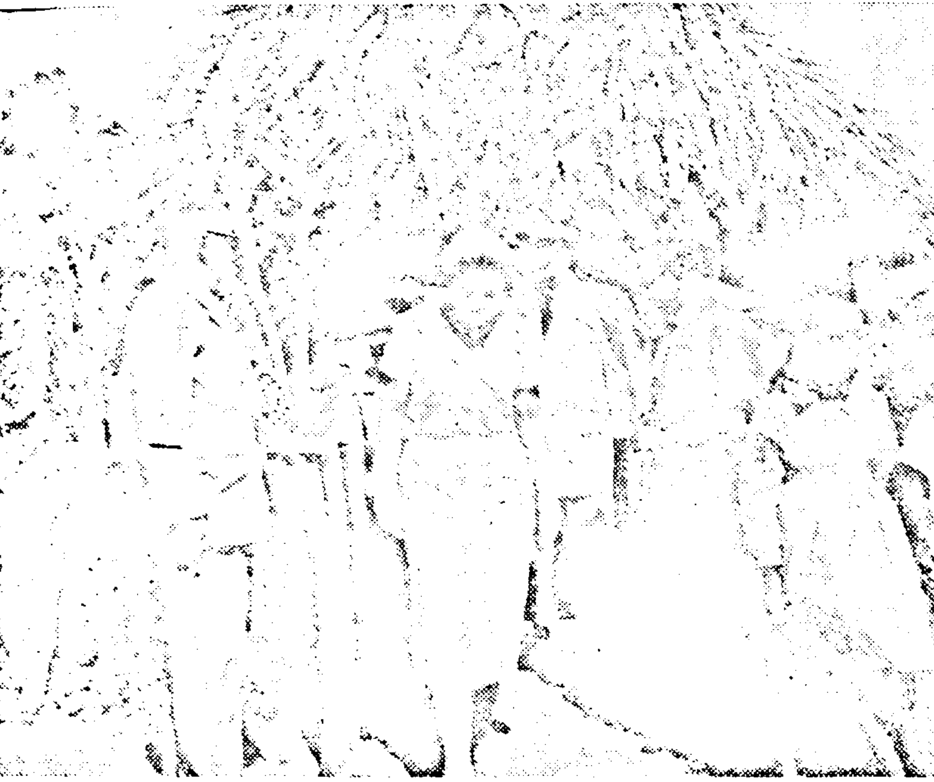
Oproep tot de Algemene Vergadering op vrijdag 21 februari 1958 om 20.00 uur in het Kultuur-Centrum, Van Walbeeckplein.

AGENDA:

1. OPENING DOOR DE VOORZITTER.
2. MEDEDELINGEN.
3. JAARVERSLAG SECRETARIS.
4. JAARVERSLAG PENNINGMEESTER.
5. JAARVERSLAG STEUNFONDS.
6. VERSLAG KASCOMMISSIE.
7. BEHANDELING BEGROTING 1958.
8. BENOEMING LEDEN STEMBUREAU.
9. BESTUURSVERKIEZING.
10. PAUZE.
11. UITSLAG VAN DE GEHOUDEN BESTUURSVERKIEZING.
12. BENOEMING KASCOMMISSIE 1958.
13. VOORSTELLEN.
14. RONDVRAAG.
15. SLUITING.

HET BEZOEK VAN DE PRINSES IN PLAATJES

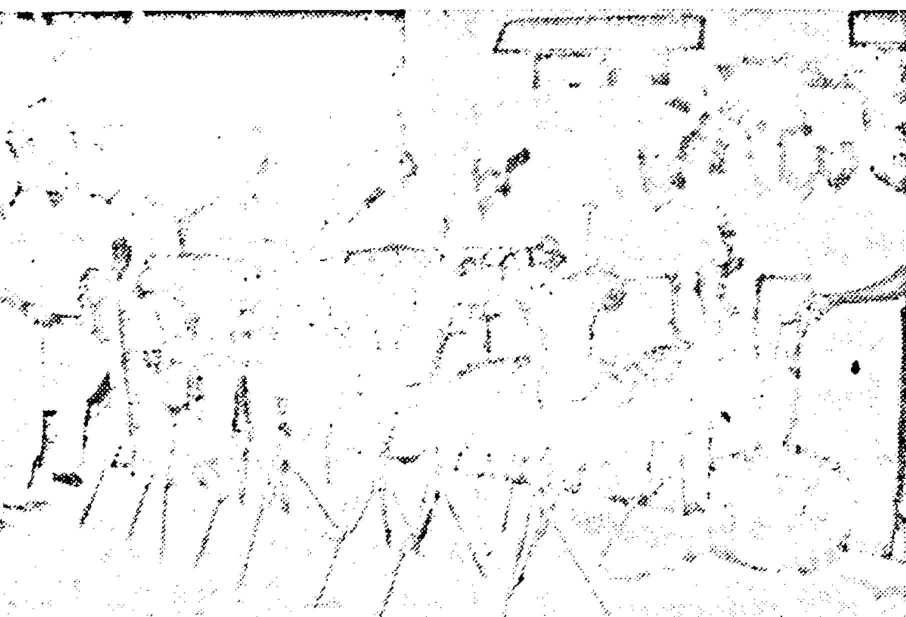

Tijdens haar rondrit over het westelijk deel van het eiland nam H.K.H. een kijkje in een echte cunucu-hut. Op de bovenste foto is H.K.H. reeds binnen, terwijl men rechts van de foto ziet hoe de Nederlandse vlag wordt gedragen door twee typisch Curaçaose (links) en twee typisch Nederlandse kinderen. De onderste foto toont H.K.H. bij het verlaten van het huisje.

De druk bezochte dansvloer op het Santa Barbara-strand, waar de prinses met gevolg na afloop van de vlootshow heenging.

De koks op het strand van de Santa Barbara Beach druk in de weer het de talrijke aanwezigen naar de zin te maken tijdens de gisteravond gehouden barbecue.

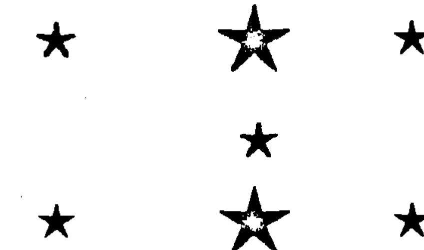

Gistermorgen vertrokken de Nederlandse onderzeeërs „Walrus" en „Zeeleeuw", nagewuifd door Prinses Beatrix en Gouverneur Speekenbrink, die de oorlogsbodems vanuit een der vensters van het gouvernementspaleis een laatste groet brachten.

Tijden de vlootschouw op het Spaanse Water nam de prinses enkele opnamen van het schouwspel.

De prinses, in gezelschap van Gezaghebber Gorsira begeeft zich in de boot die haar van het clubhuis van de zeilhaven naar de boca zal brengen, waar gisteren de barbecue, volgend op de vlootschouw, gehouden werd.

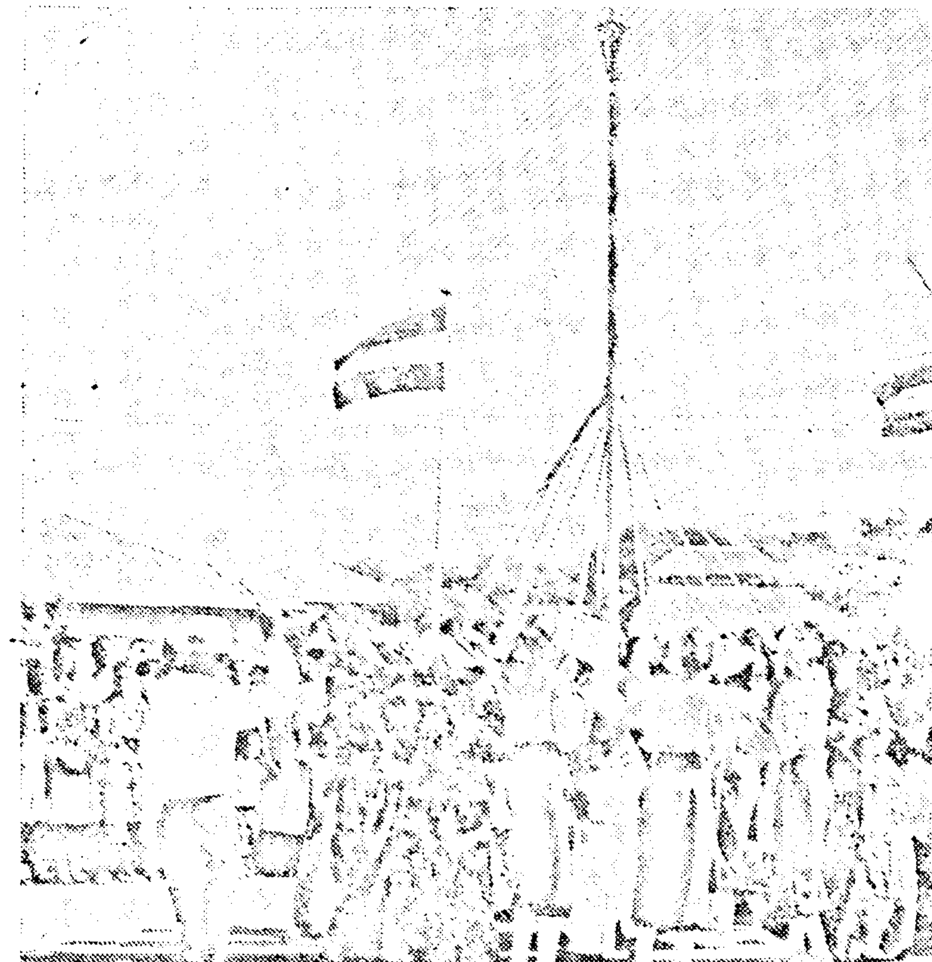
Bij haar bezoek gisterochtend aan het Tehuis voor Ouden van Dagen ontving H.K.H. een bouquet bloemen, vervaardigd van visschubben.

Colombiaanse ambassade te Caracas streng bewaakt

Caracas. — De ambassade van Colombia te Caracas wordt op verzoek van de ambassadeur sedert woensdagochtend omringd door een cordon van politie en nationale garde.

Een ochtendblad meldde, dat Miguel Sandz, oud-chef van de politieke brigade van de nationale veiligheid onder het regiem-Jimenez, gevlucht was in de Colombiaanse ambassade en dat een groep demonstranten zijn uitlevering had verzocht. Een afdeling van de nationale garde had tussenbeiden moeten komen om de demonstranten te verspreiden. De ambassadeur weigerde te onthullen of Sandz al of niet op de ambassade toevlucht had gezocht. 's Avonds hadden de demonstranten zich opnieuw naar de ambassade begeven en „het hoofd van de chef der politieke brigade" geëist.

Lunchon. — 4 februari zal te Luchon een overeenkomst tussen Frankrijk en Spanje getekend worden waarin de grens in de Pyreneeën is vastgelegd.

Op Boca San Michiel werd de traditionele lintendans opgevoerd, die zich in een bijzondere belangstelling van de prinses mocht verheugen.

Sovjet-rapport over Russische Kunstmanen ingediend

Brussel. — Het eerste Sowjet-rapport over de twee Russische kunstmanen is op het algemeen secretariaat van de speciale commissie voor het geofysische jaar ontvangen. Dit algemene secretariaat is te Brussel gevestigd.

Secretaris-generaal Nicolet deelde mee, dat het om een inleidend rapport gaat, waarin een aantal gegevens wordt opgesomd dat reeds bekend was. Over de hond Laika, die in de tweede Spoetnik de ruimte in werd gezonden, wordt gezegd, dat het dier door zuurstofgebrek is omgekomen, nadat de luchtvoorzieningsapparatuur tot stilstand was gekomen.

Verder worden in het rapport enige inlichtingen gegeven over de waarnemingen van stralingen van de zon en X- en ultraviolette stralen.

Air France gaat lijn over noordpool naar Tokio openen

Schiphol. — Na de Scandinavian Airlines (SAS) gaat binnenkort ook de Airfrance een lijn over de Noordpool naar Tokio openen, evenals de SAS met slechts een tussenlanding in Anchorage (Alaska).

Juist als de S.A.S. zal de Air France, die de nieuwe poollijn op 1 april hoopt te openen, op deze route een aanzienlijke tijdwinst boeken in vergelijking met het traject via het midden-oosten en Azië.

Wat die tijdwinst aangaat, de Air France is zelfs van mening, dat zij haar passagiers nog sneller naar Tokio zal vervoeren dan de Scandinavische maatschappij, want zij gaat op de poollijn de nieuwe constellations, te weten de Super Starliners, gebruiken. De SAS vliegt naar Tokio met DC-7C's.

Hoewel de afstand Parijs—Tokio (over de Noordpool) langer is dan het traject Kopenhagen naar de Japanse hoofdstad, heeft de Air-France aangekondigd, dat zij haar passagiers in iets minder dan 30 uur van Parijs naar Tokio of vice versa zal vliegen, terwijl de SAS gemiddeld een half uur meer nodig heeft om van Kopenhagen uit Tokio te bereiken.

— De speurhonden van de Keniase politie zullen voortaan met een harnasje moeten lopen wanneer men met hen op speurtocht gaat. De vorige week zijn drie van deze dieren, die verleden jaar ruim 150 arrestaties mogelijk maakten, om het leven gebracht.

Dynamiet in school te Little Rock

Little Rock. — In de middelbare school te Little Rock in Arkansas, die vorige zomer het toneel was van ongeregeldheden in verband met de rassenkwestie, is in de kelder een staaf dynamiet gevonden. De staaf werd ontdekt, toen het gebouw naar aanleiding van een telefonische waarschuwing werd doorzocht. Er werd geen ontstekingsapparaat aangetroffen.